MINISTERUL DE INTERNE
SERVICIUL CULTURAL, PRESĂ ŞI EDITORIAL

237

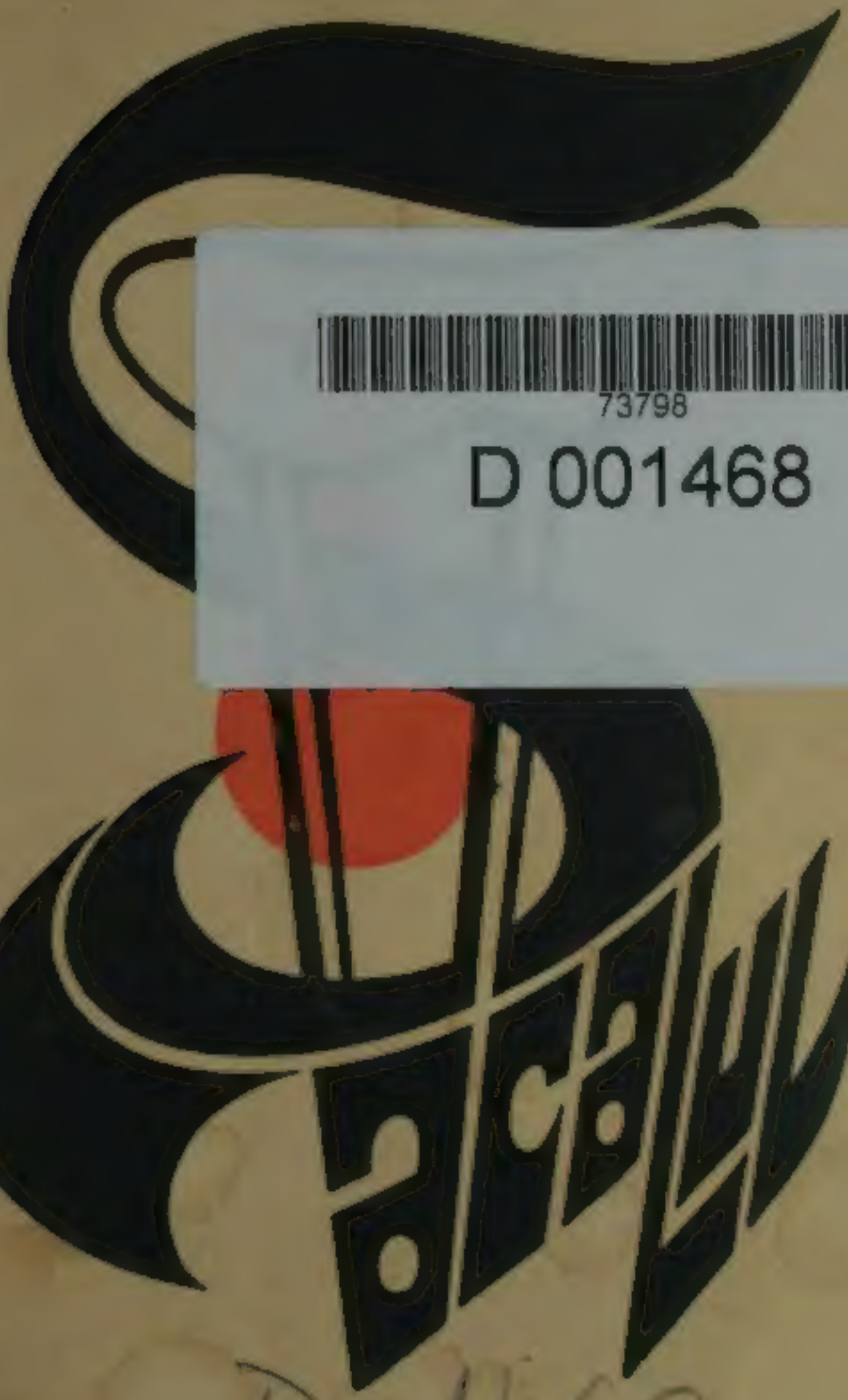

73798
D 001468
D 1468

MINISTERUL DE INTERNE
SERVICIUL CULTURAL, PRESĂ ŞI EDITORIAL

Secret de serviciu

ŞACALUL

Nr. 1320

1973

Traducere de căpitan GEORGE ZAGĂR
Coperta de plutonier FLORIN DUDESCU

1

Între anii 1961 şi 1964, generalul de Gaulle a constituit ţinta mai multor tentative de atentat, puse la cale fie de organizaţia „Fostul Stat Major al Armatei", fie de O.A.S.[1] Prima organizaţie, fondată în anul 1956, în scopul răsturnării celei de-a IV-a Republici (acuzată de abandonarea Algeriei), cuprindea doar generali şi ofiţeri superiori, oameni discreţi ce se ferveau de agitaţia şi exaltarea caracteristice tradiţionalei extreme drepte. Ani de-a rîndul aceşti oameni şi-au ţesut pînza conspiraţiei stabilind contacte cu personalităţile politice şi cu oamenii de afaceri cu poziţii dintre cele mai solide. După eşecul puciului din aprilie 1961, care a demonstrat că armata nu mai era capabilă să împiedice realizarea independenţei Algeriei, singurul scop al acestei organizaţii a devenit asasinarea generalului de Gaulle.

Executarea concretă a sarcinii revenea „Comitetului celor 12", format din oameni care nu acceptaseră vreodată nici ideea unei Franţe cîrmuite de de Gaulle, nici instaurarea regimului prezidenţial care-i aruncase într-o opoziţie dezbinată, incapabilă să mai revină la guvernare.

O religie a ambuscadei, un veritabil fetişism al puştii cu lunetă, al armei bazooka[2] şi al explozivului telecomandat au pus stăpînire pe aceşti oameni politici, complet nepregătiţi pentru comploturi şi terorism.

Deputaţi, senatori, foşti miniştri aşteptau cu nerăbdare să pună mîna pe putere, plănuind echipe guvernamentale posibile. Suportul acestor planuri îl constituiau ştirile misterioase că

---

[1] Organizaţia Armatei Secrete.
[2] Lansator de rachete antitanc.

undeva în Franța itinerariile deplasărilor prezidențiale erau pîndite de un comando format din foști ofițeri din Indochina sau că un chimist ingenios a pus la punct un „exploziv minune".

Aceleași speranțe le nutrea și O.A.S.-ul, o organizație mai tinără, condusă de generalul Salan, care nu avea multe idei, dar printre acestea figura una la care n-ar fi renunțat pentru nimic în lume : lichidarea președintelui de Gaulle. Aflînd că șeful statului francez urmează să facă o vizită în sud-vestul țării, Salan pune la cale asasinarea lui. Căpitanul Ferrandi, aghiotantul lui Salan, stabilește amplasarea unui dispozitiv „specialitate indochineză", un obuz de 75, verde, ascuns într-un copac, cu amorsă electrică și fir întins pînă la postul de pîndă. Operația însă eșuează.

2

În luna iunie a anului 1961, doi bărbați ies din clădirea senatului și traversează strada Tournon. Unul se numește Hervé Montagne, celălalt, simplu, Germain. Amîndoi sînt palizi la față. Cu puține minute în urmă, cînd într-unul din birourile palatului din grădina Luxemburg cineva îi întrebase : „Sînteți gata să-l omorîți pe de Gaulle ?", răspunseseră afirmativ.

Hervé Montagne, un bărbat de 34 de ani, elegant, cu părul negru tuns scurt, va conduce atentatul de la Pont-sur-Seine.

Germain are o siluetă puțin aspră, de ofițer, cu privirea sigură.

Montagne este plăcut impresionat de misiunea pe care a primit-o și acceptă planul de acțiune propus de Germain. Peste cîteva zile cei doi se întîlnesc lîngă localitatea Guignes, situată la 20 de km de Paris, cu reprezentantul „Comitetului celor 12". Montagne cere materiale : exploziv, detonatori, sîrmă. I se răspunde sec : „Descurcă-te cum știi ! Nu ești la Alger".

În cursul întîlnirii, Germain scoate din buzunar o listă a parcului de mașini de la Palatul Elysée [1].

Montagne dă asigurări că dispune de 50 de oameni pentru executarea atentatului. Germain îl privește gînditor și împarte la zece. Cinci oameni vor fi suficienți. De fapt Montagne nu va da decît trei : Martial de Villemandy, în vîrstă de 30 de ani, fiul unor acrobați de circ, fost crainic la radio Saigon și fotograf ambulant ; Jean Marc Rouvière, de 25 de ani, fiul unei portărese,

[1] Sediul președintelui Republicii Franceze.

un bărbat cu fața palidă și obosită, purtînd semnele unei copilării chinuite, care va fi electricianul comandoului : Dominique Cabanne de la Prade, funcționar la aeroportul Orly, în vîrstă de 28 de ani.

Dintr-o altă rețea mai sînt cooptați pentru această operație încă doi indivizi : Armand Belvisi, născut în Tunisia, în vîrstă de 37 de ani, posesorul unei voci cu timbru specific, ușor de recunoscut de către toate brigăzile anti-O.A.S. din Franța, și Bertrand Barbance, cu zece ani mai mic decît Belvisi.

Mai rămîne problema materialelor. Montagne descoperă zona de parașutare Poitou, unde în timpul ocupației fuseseră îngropate arme englezești și canadiene, pe care țăranii le-au descoperit și le vînd ieftin : 80 de franci kilogramul de exploziv, 250 de franci un automat „Sten" și 3200 de franci o pușcă mitralieră „Bren".

Un inginer, fost specialist în sabotaje pe timpul Rezistenței, construiește o bombă acționată electric. După aprecierile acestuia, bomba respectivă urma să aibă o asemenea forță de explozie încît să provoace un crater de aproximativ 100 de metri în diametru.

Atentatul este prevăzut să aibă loc la 23 iulie. Într-o săptămînă teroriștii instalează noaptea 650 metri de sîrmă. Ei se tîrăsc pe cîmp metru cu metru, oprindu-se de fiecare dată cînd fasciculul luminos al farurilor mașinilor ce trec pe șosea mătură zona respectivă. Într-o noapte, aruncîndu-se la pămînt pentru a nu fi văzut, Montagne cade peste pilele electrice și le strică. Operația este amînată și la 23 iulie Montagne, culcat în iarba de pe marginea șoselei, privește neputincios cum trece convoiul prezidențial : mașina generalului de Gaulle, alte două „Citroenuri D.S." și două vehicule de escortă, dintre care unul cu instalație radar. Deasupra șoselei zboară un elicopter.

A doua zi, Hervé Montagne pleacă cu familia în vacanță. Nu este nici descurajat, nici obosit. Este prudent. El știe că, în 1961, cine nu pleacă undeva, în vreo stațiune să-și petreacă vacanța, atrage atenția.

Nu la fel gîndește Belvisi, care nu înțelege asemenea subtilități. Sezonul estival este pentru el o fericită ocazie de a-și purta costumele ce atrag atenția prin culorile lor deschise, stridente, pentru care are o predilecție deosebită. În plus, pretutindeni pe unde trece, nu-și ascunde nici sentimentele ostile față de șeful statului, nici soluția radicală pe care o preconizează pentru viitorul Franței.

În consecință, se întîmplă ceea ce era de așteptat : Belvisi este arestat.

Înainte de a pleca la Canet-Plage, Montagne îi încredințase lui Belvisi o bombă, pe care acesta a pus-o în portbagajul unei mașini aflată în garajul său. Belvisi se împrietenește în timpul detenției cu un alt individ arestat, Mertz, căruia îi împărtășește unele detalii privitoare la atentatul preconizat. Mertz, care lucrase cîndva pentru serviciile secrete, nu se mulțumește să țină pentru el cele aflate. Așa se face că Belvisi este curios de ușor și de repede eliberat, pe baza unui simplu certificat medical. Montagne reintră în posesia bombei, fără să știe însă că între timp aceasta fusese dezamorsată. Responsabilii luptei anti-O.A.S. au hotărît să permită continuarea operației ca și cum nu ar fi știut nimic. Lăsîndu-i pe teroriști să acționeze, cu bomba dezamorsată, firește, putea fi descoperită întreaga rețea.

În seara zilei de 25 august, Montagne, mergînd să verifice instalația electrică, montată cu o lună în urmă, constată că în zona amplasării dispozitivului se coseşte iarba și că, în mod fatal, a doua zi dispozitivul avea să fie descoperit. În consecință, demontează rapid dispozitivul și îl duce acasă.

Cîteva zile mai tîrziu, Germain află că la 8 septembrie generalul de Gaulle va trece pe șoseaua nr. 15, în direcția Colombey-les-Deux-Eglises, și ca urmare dispozitivul este instalat într-un alt loc propice unei ambuscade, undeva între Pont-sur-Seine și Crancey.

În ziua respectivă Montagne rămîne la Boulogne, în biroul său de asigurări din Piața Națională, ales ca punct de comandă al operației, iar Cabanne de la Prade și Villemandy pleacă la locul unde fusese instalat dispozitivul.

La ora 21,45, convoiul așteptat trece cu 110 kilometri pe oră prin dreptul mașinii infernale. În limuzina generalului de Gaulle, lîngă șofer, se află locotenent-colonelul Tesseire, aghiotantul șefului statului. O explozie puternică și o jerbă orbitoare de flăcări îl fac pe Tesseire să privească instinctiv spre generalul de Gaulle și soția acestuia. Amîndoi sînt teferi. Șoferul accelerează. Parbrizul, acoperit cu un strat subțire de nisip, a devenit aproape opac. Prin oglindă el vede în spate o perdea portocalie de flăcări ridicîndu-se pînă la vîrfurile copacilor ce străjuiesc șoseaua. În mașina de escortă, comisarul Ducret, șeful Serviciului de pază a președintelui, murmură : „Am scăpat !". Șoferul nu spune nimic. Singura lui grijă în acel moment este să se îndepărteze cît mai repede de locul exploziei.

Cinci kilometri mai departe, Tesseire ordonă oprirea. Mașina

de escortă oprește la cîțiva metri. Se schimbă impresii și felicitări. Generalul nu-și părăsește locul și nu scoate nici un cuvînt.

De ce se produsese, totuși, explozia ? În ajun, Rouvière, electricianul comandoului, adăugase bombei dezamorsate un recipient cu napalm, în scopul de a provoca un zid de flăcări care să izoleze mașina prezidențială de escortă.

Văzînd înălțîndu-se flăcările, Villemandy a crezut în primele momente că țelul operației a fost atins. După explozie, dorind să plece de la locul ambuscadei, își împotmolește mașina în șanțul de la marginea șoselei, iar pentru a reuși să o scoată, face apel la ajutorul unui gospodar din apropiere, căruia îi oferă apoi de băut la cîrciuma din sat. La întoarcere, se oprește la locul exploziei să vadă ce s-a întîmplat și este arestat.

În cursul cercetărilor el îi divulgă și pe ceilalți. Singurul care scapă, neputînd fi identificat, este Germain, al cărui nume real era Jean-Marie Bastien-Thiry.

3

Cîteva luni mai tîrziu, într-o seară a lunii februarie 1962, în apartamentul liniștit al unui ofițer ieșit la pensie se întîlnesc pentru a pregăti atentatul de la Petit-Clamart trei bărbați. Unul dintre ei este Jean-Marie Bastien-Thiry. De data aceasta acționează sub numele de Didier.

Despre sine, Bastien-Thiry nutrește convingerea că este în Franța ceea ce fusese în Germania contele Stauffenberg, cel care, la 21 iulie 1944, plasase în sala de ședințe a Marelui Cartier General german o bombă destinată să-l lichideze pe Hitler. Prin felul cum vorbește, Bastien-Thiry lasă impresia că se consideră singurul cetățean francez care mai reprezintă dreptatea, legitimitatea, constituția, integritatea teritoriului.

Al doilea personaj, o figură ștearsă, pe care memoria cu greu o poate reține, este Jean Bichon. În pregătirea atentatului de la Petit-Clamart el va fi agentul de legătură între „Fostul Stat Major al Armatei" și echipa condusă de Bastien-Thiry. În această seară are misiunea să-l prezinte pe cel de-al treilea personaj al întîlnirii : Max, pe numele lui real Alain Bougrenet de la Tocnaye, locotenent de artilerie, care în anul 1961 participase la puciul din Alger. Arestat și internat în închisoarea Santé din Paris, el evadase hotărît să-l omoare pe generalul de Gaulle.

La întîlnire se stabilesc sarcini concrete : Max va fi șeful

operativ, în timp ce Bastien-Thiry va fi creierul comandoului. Se hotărăşte ca atentatul să fie săvîrşit cu ocazia unei vizite a generalului la Colombey-les-Deux-Eglises. Există însă un impediment : de la atentatul de la Pont-sur-Seine, acesta nu se mai deplasează spre localitatea respectivă cu maşina, ci numai cu avionul. Deci ambuscada nu poate avea loc decît între Paris şi aeroportul Villacoublay sau între aeroportul Saint-Dizier şi Colombey-les-Deux-Eglises.

Complotiştii renunţă la folosirea unei maşini infernale, prea puţin sigure, şi hotărăsc să folosească arme automate.

„Fostul Stat Major al Armatei", deşi promisese constituirea unei echipe de studiu, care să rezolve toate problemele referitoare la organizarea acţiunii în noile condiţii, precum şi aprovizionarea comandoului cu arme şi bani, nu-şi respectă angajamentul ; Jean Bichon face atunci apel la reţeaua O.A.S. „Misiunea III", condusă de Canal, zis „Monoclu", căruia generalul Salan îi dăduse puteri depline pentru metropolă.

Se stabileşte o întîlnire în grădina Trocadero. Bastien-Thiry aşteaptă acolo o întreagă dimineaţă, în care plouă cu găleata. Canal aduce o ladă în care se află : 2 puşti-mitralieră, 4 pistoale automate şi grenade. El mai pune la dispoziţia comandoului şi doi oameni : Georges Watin şi Serge Bernier. Bastien-Thiry ezită să-l primească în comando pe Watin, deoarece acesta şchioapătă din cauza unui defect la un picior, fapt ce poate atrage atenţia asupra lui. Pînă la urmă însă îl acceptă.

Ulterior, rîndurile comandoului se vor îngroşa cu Lajos Marton, Gyula Sari şi Laszlo Varga. Paralel cu comandoul ia fiinţă o echipă de sprijin formată din şase studenţi, care trebuie să procure, prin furt, maşinile necesare operaţiei.

La sfîrşitul lunii aprilie şi la începutul lunii iunie, comandoul întreprinde două tentative infructuoase : una pe Avenue du Maine, de-a lungul cimitirului Montparnasse, cu ocazia întoarcerii preşedintelui la reşedinţa sa, alta în dreptul podului Ivry, într-o sîmbătă, cînd generalul pleca spre La Boisserie.

Tentativele de atentat continuă. De fiecare dată, cineva de la Palatul Elysée face cunoscut, prin telefon, lui Bastien-Thiry, itinerarul pe care urmează să se deplaseze cortegiul prezidenţial. Între tentative, atentatorii îşi lasă armele într-un furgonet garat lîngă Porte d'Orléans. Într-o dimineaţă însă se constată că uşa acestuia a fost forţată şi armele furate. Este lovitura unui membru al comandoului, care recidivează zece zile mai tîrziu, furînd şi armele din apartamentul lui Watin. În aceste condiţii, O.A.S. „Misiunea III" îşi retrage sprijinul.

Văduva unui colonel va fi aceea care va furniza comandoului cîteva puşti.

În dimineaţa zilei de 8 august 1962, Bastien-Thiry este informat de un agent postat la Saint-Dizier că şeful statului se va deplasa la Paris pentru a-l primi pe generalul Eisenhower. Comandoul intră în acţiune. Bastien-Thiry, la volanul unui „Fiat", este urmat de la Tocnaye care, împreună cu Watin şi un tînăr recent înrolat în comando, Louis de Condé, se află într-un „Citroen". În ultima maşină, un „Renault", se găsesc Varga, Bernier, Sari şi Marton, înarmaţi cu arme automate.

Ei folosesc tehnica comandoului mobil : rulează cu viteză moderată, pentru a se lăsa ajunşi din urmă de convoiul prezidenţial. Trăgătorii din „Renault" au sarcina să deschidă foc axial asupra maşinii generalului de Gaulle. Maşinile comandoului intră în str. Convention, trec podul Mirabeau şi intră pe Avenue de Versailles, pe unde trebuie să treacă generalul. Dar maşina preşedintelui şi cele de escortă îşi schimbă traseul. La Tocnaye reacţionează prompt. Se lansează în urmărirea maşinilor oficiale, iar Watin şi Condé pregătesc armele. Pe podul Grenelle, la Tocnaye prinde din urmă maşinile de escortă, pe care le depăşeşte, şi ajunge în dreptul „Citroenului" preşedintelui. Watin şi Condé lasă geamurile în jos. Soţia generalului de Gaulle întoarce capul şi-l priveşte fix pe Watin. Acesta ridică arma... dar un autoturism în depăşire se interpune între maşina comandoului şi cea a şefului statului. Între timp, convoiul prezidenţial ia avans şi, la intrarea în tunelul Trocadero, comandoul este nevoit să abandoneze urmărirea.

La 22 august, comandoul face o nouă tentativă. Şeful statului trebuie să asiste la o şedinţă a guvernului. Atentatorii au hotărît să intercepteze convoiul pe Avenue du Maine, în dreptul străzii Raymond-Losserand. Dar, în urma unei erori de traseu, ei pierd minute preţioase şi prada le scapă. Totuşi, Bastien-Thiry nu renunţă. El ştie că seara, după şedinţa Consiliului de Miniştri, generalul trebuie să se întoarcă la Colombey-les-Deux-Eglises prin Villacoublay.

În după-amiaza acestei zile, la Elysée are loc una din obişnuitele reuniuni ale guvernului. În curtea palatului aşteaptă mai multe maşini. Cu cîteva minute înainte de ora 19,30, ofiţerul de serviciu apare în cadrul uşii de sticlă de la peronul intrării principale şi face un semn discret. Într-o clipă, şoferii sînt în maşini, în timp ce oamenii serviciului de gardă a preşedintelui şi santinelele iau poziţia de drepţi. Într-o ordine prestabilită,

mașinile se opresc una cîte una în fața peronului și, după ce miniștrii se instalează pe banchetele din spate, părăsesc curtea palatului intrînd în cartierul Saint-Honoré.

După 10 minute, în curte nu mai rămîn decît două mașini. Prima, pe aripa căreia flutură drapelul republicii, este condusă de Francis Marroux, șofer instruit la Centrul jandarmeriei de la Satory. Cinstea și răspunderea de a fi șoferul lui de Gaulle o datorează nervilor săi de oțel, rapidității reflexelor și tehnicii minuirii volanului.

La ora 19,45, în cadrul ușii de sticlă, îmbrăcat în obișnuitul său costum gri, apare Charles de Gaulle împreună cu doamna de Gaulle, pe care o ajută să coboare treptele scării și să urce în mașină. Îi urmează ginerele lor, colonelul Alain de Boissieu, care, după ce verifică dacă portierele din spate sînt bine închise, ia loc lîngă șofer.

În a doua mașină urcă comisarul Jean Ducret și Henri Djouder, de origină algeriană, care are misiunea ca pe toată durata deplasării să supravegheze cu atenție trotuarele și colțurile străzilor, pentru a-i putea repera din timp pe eventualii atentatori și a acționa în consecință. Doi polițiști pe motociclete ambalează motoarele și opresc la trei metri de poarta mare a curții palatului, aruncînd priviri în spate, spre mașina prezidențială. Marroux demarează primul. La 19,50, cortegiul oficial iese printre santinelele înremenite în poziția de drepți. La capătul străzii, convoiul se angajează pe bulevardul Marigny.

De sub castanii de pe partea dreaptă a bulevardului, un scuter demarează imediat în urma cortegiului prezidențial. Întrucît această deplasare oficială nu a fost anunțată mai dinainte, numai sirenele motocicliștilor previn pe agenții de circulație despre trecerea convoiului. Marroux accelerează și trece prin Piața Clemenceau în direcția podului Alexandru al III-lea. Tînărul cu scuterul reușește să se țină aproape de mașinile oficiale. După traversarea Senei, convoiul intră pe bulevardul General Gallieni și apoi pe bulevardul Invalizilor. Ajuns în acest punct, conducătorul scuterului aflase ceea ce voia să știe, adică itinerarul pe care-l va parcurge președintele pentru a ieși din Paris. La intersecția bulevardului Invalizilor cu strada Varenne, el oprește la primul telefon public și telefonează la un local unde se află Bastien-Thiry. După ce află ce îl interesa, acesta iese în stradă și, în fața localului, scoate din buzunar un ziar pe care-l deschide și-l închide cu grijă de două ori. De cealaltă parte a străzii, o femeie care privește gestul lui Bastien-Thiry de la

fereastra unui apartament, comunică celor 12 oameni care se află în încăpere :

— Itinerarul numărul doi.

Cei doisprezece oameni ies atunci repede pe scara de serviciu într-o stradă laterală unde sînt parcate șase vehicule, fie furate, fie închiriate. Este ora 19,55.

Bastien-Thiry petrecuse multe zile studiind locul ales pentru atentat, apreciind unghiul de tir, distanța probabilă pînă la mașinile convoiului prezidențial, precum și puterea de foc necesară pentru a asigura succesul acțiunii. Era o porțiune destul de lungă de șosea în linie dreaptă, pe bulevardul Eliberării.

Potrivit planului, Bastien-Thiry trebuia să asigure pînda și să dea semnalul atacului. În acest moment, un prim grup, format din trăgători de elită, urma să deschidă focul asupra mașinii președintelui cu 200 de metri înainte de o intersecție. Adăpostit în spatele unei camionete parcate pe marginea bulevardului, grupul putea să țintească din față, într-un unghi foarte deschis. Conform calculelor lui Bastien-Thiry, 150 de proiectile aveau să ciuruiască din față mașina generalului de Gaulle în momentul cînd aceasta ar fi ajuns în dreptul camionetei. După aceea, al doilea grup de teroriști urma să apară dintr-o stradă laterală pentru a trage asupra mașinii de escortă. Pentru retragere trebuiau să folosească trei mașini staționate pe o altă stradă laterală.

La ora 20,05 cele două grupuri O.A.S. ocupaseră pozițiile stabilite. La 100 de metri de locul unde era organizată ambuscada, Bastien-Thiry aștepta, aparent calm, într-o stație de autobuz, avînd în mînă un jurnal, prin agitarea căruia urma să-i semnaleze lui Serge Bernier, șeful primului grup, apropierea convoiului, pentru ca trăgătorii, culcați pe iarbă, să acționeze. Cît despre mașina ce trebuia să intercepteze vehiculul de escortă, ea era condusă de Bougrenet de la Tocnaye, în dreapta căruia se afla Watin înarmat cu o armă automată.

Cortegiul generalului de Gaulle, scăpat de aglomerația din centrul capitalei, străbătea acum cu 90 km pe oră bulevardele libere ale cartierelor periferice.

Cu 3 kilometri înainte de locul unde era așteptat de atentatori, pe bulevardul Gabriel Péri, convoiul ajunge într-o zonă în care șoseaua se află în reparație pe o lungime de 200 de metri și, ca atare, este nevoit să reducă viteza la 20 de kilometri pe oră. Aceasta era un loc ideal pentru o ambuscadă. Dar Bastien-Thiry nu dăduse atenție acestor lucrări.

După parcurgerea zonei accidentate, Francis Marroux apăsă

energic pedala de accelerație. Cei doi motocicliști fură depășiți și, în consecință, au rămas în spatele celei de a doua mașini. În această ordine, convoiul a intrat pe bulevardul Divizia Leclerc din suburbia Petit-Clamart.

La 1500 de metri mai încolo, Bastien-Thiry se străduiește să vadă cît mai departe. El își dă seama că a mai comis o greșeală, și anume : consultase calendarul din anul 1961, care arăta că în ziua de 22 august soarele apunea la ora 20,35. Or, la 22 august 1962, soarele apune la ora 20,10. Această greșeală va influența în mod deosebit acțiunea atentatorilor.

La ora 20,18, Bastien-Thiry zărește convoiul care înaintează cu 110 kilometri pe oră. Imediat el agită violent ziarul pe care-l ține în mînă.

La 100 de metri mai departe, pe partea cealaltă a șoselei, Bernier nu observă însă, din cauza întunericului, semnalul. El zărește convoiul abia cînd acesta ajunge la o distanță mică de locul unde se află cei doi din grupul pe care-l conduce.

— Foc ! urlă el.

Membrii grupului încep să tragă în momentul în care ținta trece deja prin fața lor cu 110 km pe oră. Faptul că 12 gloanțe ating mașina președintelui atestă abilitatea trăgătorilor. Majoritatea gloanțelor ating spatele mașinii. Deși sînt prevăzute cu camere autoobturante, două cauciucuri, ciuruite de proiectile, se dezumflă complet, iar mașina începe să derapeze.

Francis Marroux, ale cărui reflexe și abilitate merită toată admirația, reușește să redreseze mașina și să continue drumul.

În timp ce teroristul Varga sfîrtecă pneurile, ceilalți își golesc încărcătoarele ochind spatele mașinii ce se depărtează cu viteză mare. Cîteva gloanțe traversează caroseria, trecînd nu departe de capul președintelui.

Cel de-al doilea grup de atentatori, aflat la intersecție, în mașină, care trebuie să acționeze asupra escortei, este derutat. La Tocnaye, care vede cum acțiunea lor este pe cale de a eșua, se lansează rapid în urmărirea convoiului prezidențial. El reușește să ajungă în dreptul mașinii în care se află Djouder și Ducret. Scoțîndu-și bustul prin geamul portierei din dreapta, Watin își golește automatul țintind în spatele mașinii. Djouder vrea să tragă în atentatorii aflați la cel mult trei metri, dar șoferul lui îi acoperă cîmpul de vizibilitate. Ducret țipă șoferului să țină cît mai aproape de mașina din față. Acesta accelerează și reușește să interpună mașina sa între aceea a generalului și cea a atentatorilor. Dîndu-și seama că nu mai este nimic de făcut, la Tocnaye renunță la urmărire.

Apoi ambele grupuri se retrag și abandonează mașinile folosite. În apropiere, urcă în alte mașini prevăzute pentru retragere și dispar în întuneric.

După zece minute, generalul de Gaulle, soția sa și Djouder decolează cu elicopterul, îndreptîndu-se spre reședința prezidențială.

În timp ce zgomotul elicopterului se stinge treptat în înălțimi, Francis Marroux, cu fața palidă, stă încă la volanul mașinii. Cele două pneuri de pe partea dreaptă sînt complet dezumflate. Ducret îl felicită și se apleacă să examineze stricăciunile provocate de gloanțe.

În timp ce ziariștii din lumea întreagă fac tot felul de speculații cu privire la această tentativă de asasinat, poliția franceză, sub conducerea siguranței naționale și sprijinită de serviciile secrete și jandarmerie, începe o anchetă de proporții nemaiîntîlnite în analele ei.

Norocul surîde. La 3 septembrie, cu ocazia efectuării unui control de rutină, pe șoseaua Paris-Marsilia este găsit, într-o mașină, un individ fără acte. Fiind reținut și examinîndu-i-se amprentele, se stabilește că acestea aparțin unui dezertor, în vîrstă de 22 ani, Pierre-Denis Magade, urmărit de justiția militară.

Magade este dus la Serviciul regional al Poliției judiciare din Lyon. În timp ce așteaptă pe un coridor să fie introdus la interogatoriu, unul din cei doi sergenți care-l păzesc îl întreabă în glumă :

— Ia spune, cum a fost la Petit-Clamart ?

Magade ridică din umeri resemnat și întreabă la rîndul său :

— Ce anume vreți să știți ?

În fața unui grup de polițiști stupefiați și de stenografi ale căror creioane umplu foaie după foaie, Magade face mărturisiri timp de opt ore. El dă numele tuturor participanților la atentatul de la Petit-Clamart, precum și al altor nouă persoane care jucaseră roluri secundare în pregătirea acțiunii. În total, 22 de persoane. Începe o vînătoare de mari proporții.

La 14 septembrie este arestat maiorul Robert Niaud, în vîrstă de 48 de ani, unul din principalii inițiatori ai complotului. El se spînzură însă în celulă, fără a da numele șefului conjurației. Două zile mai tîrziu este arestat și Bastien-Thiry. Bougrenet de la Tocnaye fusese deja arestat la 5 septembrie, la numai 48 de ore după ce Magade începuse să vorbească. Toți

ceilalți participanți sînt arestați în cursul toamnei și iernii, cu excepția lui Georges Watin, care nu poate fi găsit.

Interogatoriile și întocmirea dosarului împotriva lui Bastien-Thiry, Bougrenet de la Tocnaye și a celorlalți lideri ai complotului sînt terminate în decembrie, iar procesul începe în ianuarie 1963. În timpul desfășurării procesului, O.A.S. își regrupează și își împrospătează forțele în vederea unui nou atac.

Printre noii cooptați în organizație se află și doamna Roussoulet, cunoscută sub numele de Lilliac, profesoară de limba engleză la Școala militară din Paris. Recrutarea nu este întîmplătoare. Există informații că generalul de Gaulle urmează să facă la 15 februarie 1963 o vizită oficială la această școală. Doamna Roussoulet are mulți admiratori, printre care și pe căpitanul Poinard și adjutantul Tho, ambii din cadrul Școlii militare. Așa se face că în ziua de 1 februarie, invitați de profesoara de engleză, Poinard și Tho se întîlnesc în vila Pirinei cu Watin. Acesta intră destul de repede în subiect: „În patru luni de zile de Gaulle trebuie să fie lichidat". Impresionat de patosul cu care vorbește Watin și de ochii promițători ai doamnei Roussoulet, Tho se declară gata să-l sprijine pe Watin, dar a doua zi, cuprins de panică, se prezintă la ofițerul de securitate din cadrul școlii și face cunoscut complotul pus la cale.

Direcția securității militare îl cheamă pe Tho să dea lămuriri și îl instruiește cum să se comporte în continuare. El trebuie să rămînă în contact cu complotiștii și să le furnizeze un plan sumar al Școlii militare.

Complotul își urmează cursul normal. La 12 februarie, Tho este prezentat de doamna Roussoulet lui Jean Bichon, care-i spune ce are de făcut pentru reușita atentatului. El va trebui, în ziua de 14 februarie, la ora 13, să le permită lui Watin și Bichon accesul în Școala militară, să le asigure masa la popota subofițerilor și dormitul în boxa cailor bolnavi din cadrul serviciului veterinar al școlii.

La 13 februarie, Bichon sesizează că este filat și reușește să-i facă un semn discret lui Watin, care-l aștepta într-o cafenea.

Acesta dispare din nou, în schimb Jean Bichon este arestat. „Fostul Stat Major al Armatei" renunță la himere și O.A.S. din exil preia ștafeta.

Printre acțiunile cu șanse mari de reușită vizînd asasinarea președintelui de Gaulle trebuie amintită și aceea pusă la cale de Jean Jacques Susini, francez care locuia în Algeria, membru al O.A.S.

Examinînd împrejurimile Palatului Elysée, unul din oamenii lui Susini, anume Louis Bertollini, stabilește că o clădire particulară este situată foarte aproape de curtea palatului și că de la ferestrele unui apartament din această clădire, în care locuiește un pictor bătrîn, s-ar putea realiza, cu deplin succes, împușcarea președintelui. În consecință, împreună cu un alt membru al grupului de O.A.S-iști pe care îl conduce, se prezintă la pictor și, sub pretextul că vor să achiziționeze cîteva picturi ale acestuia, studiază posibilitățile de realizare a planului imaginat.

Constatînd că totul corespunde așteptărilor și că nu le va fi greu să treacă la imobilizarea bătrînului în momentul cînd vor considera că a sosit timpul potrivit, încep pregătirile. Louis Bertollini închiriază o cameră la hotelul Bristol, de unde, de asemenea, se poate ținti în bune condiții în curtea palatului. Urmează să fie folosiți doi trăgători de elită — unul amplasat în apartamentul pictorului, iar al doilea, cu sarcina de a-l dubla pe primul, în camera de la hotel.

Bertollini aduce peste cîteva zile la hotel o armă automată și o carabină cu lunetă.

Asupra președintelui urmează să se tragă în momentul cînd acesta va traversa curtea. Șansele de reușită sînt foarte mari, deoarece distanța între locul prin care ar trebui să treacă de Gaulle și fereastra apartamentului pictorului este de aproximativ 20 de metri.

Cu două zile înainte de atentat însă, la 19 mai, cînd totul este gata, un algerian trădează și comandoul e arestat. În apartamentul ocupat de Bertollini sînt descoperite armele.

La 1 iulie 1962, ultimii șefi ai O.A.S. părăsesc Algeria împreună cu comandourile lor și se refugiază în Spania și Italia.

În Italia, Jacques Soustelle și colonelul Argoud fondează C.N.R. [1], organizație care continuă O.A.S.-ul.

În 1963, ei întreprind o nouă tentativă de asasinat, cu pri-

[1] Comitetul Național de Rezistență.

lejul vizitei pe care o face de Gaulle, în luna mai, în Grecia. Cel care trebuie să săvîrșească atentatul se numește Jean de Brem. El urmează să folosească un revolver montat într-un aparat fotografic.

Deși este urmărit de poliție, de Brem reușește să dispară la Atena. El își petrece noaptea din ajunul atentatului într-o tavernă. Dimineața însă, în loc să treacă la executarea acțiunii, se duce să se culce.

Acest nou eșec îl determină pe André Rosfelder, unul din șefii O.A.S-ului, să-și concentreze atenția asupra posibilităților de atentat de la distanță. El concepe două scheme de aparate emițătoare-receptoare care permit telecomanda exploziei unei bombe. În acest mod este rezolvată și problema securității executantului.

Susini întocmește următorul plan : o bombă prevăzută cu un aparat receptor va fi instalată în prealabil într-un loc în care urmează să vină generalul de Gaulle, la o dată cunoscută, pentru o ceremonie oficială. Executantul nu are decît să-și regleze emițătorul pe lungimea de undă fixată.

Susini și Rosfelder își împart sarcinile. Grupele O.A.S. și C.N.R. care funcționează în Franța, încă nereperate, vor asigura partea informativă a operației. Echipa lui Susini va instala dispozitivul și va asigura execuția.

În cîteva săptămîni mașinăria este gata. Emițătorul încape în cutia unui mic aparat fotografic, iar receptorul are dimensiunile unui pachet de țigări. Rosfelder experimentează instalația. Singurul inconvenient este acela că emițătorul are eficacitate doar pe o rază de 300 metri. Între timp, C.N.R.-ul află că generalul de Gaulle va lua parte la cîteva adunări comemorative în sud-estul Franței și că la 15 august 1964 va inaugura un mausoleu la Mont-Faron.

Mont-Faron este ales ca obiectiv. Cîțiva agenți ai C.N.R.-ului încep recunoașterea împrejurimilor. Documente, fotografii, schițe, hărți sosesc neîntîrziat în Italia.

Șef al operației este numit Gilles Buscia, unul din elementele cele mai dure din echipa lui Susini, urmărit în Franța pentru asasinarea unui ofițer gaullist. El are misiunea să îngroape bomba sub scara mausoleului sau sub esplanada care va servi drept cale de acces cortegiului generalului de Gaulle.

Manipularea emițătorului care va declanșa explozia revine unui bărbat și unei femei care, făcînd pe îndrăgostiții, vor intra la ora 14 în barul din fața mausoleului. La ora 16 ei vor părăsi barul sărutîndu-se, iar la apropierea generalului de

Gaulle de scara mausoleului bărbatul va apăsa butonul emițătorului, după care în 10 secunde se va retrage, împreună cu femeia, în unghiul mort oferit de zidurile barului.

Pentru a instala dispozitivul, Buscia are nevoie de un ajutor. El își aduce aminte de Samuel Lehman, tehnicianul care cu cîțiva ani în urmă concepuse mașinile infernale ale O.A.S. Deși Lehman s-a săturat de viața aventuroasă și nu are chef să se mai ocupe de acte de terorism, totuși Buscia reușește să bage frica în el și să-l determine să participe la operație. Buscia îi aduce lui Lehman, în Elveția, un pașaport pe numele Paul Lardy. Împreună merg în sudul Franței și vizitează mausoleul de la Mont-Faron. Apoi, Lehman pleacă la Roma, unde trebuie să se întîlnească cu Rosfelder pentru a pune împreună la punct calculele electrotehnice. Totodată, la Roma Lehman urmează să se familiarizeze cu materialele : un receptor cu o gamă de 27 megacicli, aprinzătoare electrice, un condensator electrotermic și detonatori americani. Întîlnirile cu Rosfelder la Roma, care este proprietar al unui atelier fotografic sînt foarte complicate. Lehman trebuie să treacă prin trei locuri diferite, pîndite de Rosfelder pentru a vedea dacă nu cumva Lehman este urmărit.

În cursul unei plimbări, Lehman se întîlnește cu o veche cunoștință a sa : Philippe de Masset, fost membru al O.A.S., care acum lucrează pentru serviciile secrete franceze, avînd misiunea să supravegheze cercurile O.A.S. Lehman, care a pierdut gustul aventurii și căruia a început să i se facă frică, îl informează pe de Masset despre ceea ce se pregătește la Mont-Faron. Acesta îi fixează o întîlnire a doua zi, cu care ocazie îi prezintă cîțiva agenți ai serviciilor de informații italiene. Italienii îi dau lui Lehman asigurări că nu i se va întîmpla nimic rău și-i aranjează o întîlnire într-o cafenea cu un bărbat solid, care se prezintă ca agent american, dar care în realitate este omul serviciilor de informații franceze. Personajul se numește Lucky. El intră imediat în miezul problemei :

— Ascultă, Lehman, nu trebuie ca acest atentat să reușească. Ce vrei să-ți dăm ca să dezamorsezi bomba și să ne ții la curent ?

— Este drept că am niște probleme financiare...

— Bine, îți dau 250 de dolari pe săptămînă. Vei putea veni să-i iei, în fiecare săptămînă, atîta timp cît vei fi la Roma, joia, la această cafenea. Acum ține 1000 de dolari. Dacă părăsești Italia, mă poți găsi la cafeneaua „Furnica" de pe Avenue Lyautaud din Marsilia. Întrebi de domnul Willy.

În fiecare joi, Lehman ridică cei 250 de dolari care îi sînt

[illegible] regretînd că nu a pretins o sumă mai mare

[illegible] bună zi, Buscia îl cheamă să acționeze.

[illegible] seara de 26 spre 27 [illegible], gardienii [illegible] de la Mont-[illegible] bucăți Enescu și pe Bus[illegible]a Ș. pe Le[illegible]man care semnalează cu detectorul, seara Ș. esplanada Le[illegible]man [illegible] Le[illegible] [illegible] [illegible] [

regimul lui de Gaulle.

S.D.E.C.E. ia cunoştinţă de acest proiect al lui Argoud luna decembrie 1962. Între alte detalii, rapoartele precizează Argoud a contactat deja B.B.C.-ul în vederea acordării u interviu într-un viitor foarte ap- pint

La 15 ianuarie 1963, Bidault soseşte la Londra, călăto cu un paşaport fals, şi acordă interviul pe care televiziunea transmite la 4 martie. Părăsind Londra, Bidault merge la M chen, unde se întîlneşte cu Argoud. Acesta aranjează ca Bid să acorde o serie de interviuri principalelor posturi de radio corespondenţilor celor mai mari ziare din R. F. Germania, cursul cărora fostul ministru de externe al Franţei urmează acopere cu un văl subtil esenţa activităţilor O A S

tru a descuraja eventualele intenţii similare

La 22 februarie 1963, copia unui raport adresat

raport

ui O A S. a fost respins

unde reţine o cameră, probabil

20

nească te aştepta în faţa hotelului. Argoud în orică să s
reştindu-se, dar o lovitură în nas, ce parcă îi
d păşit pe centrul nervos de sub ureche îl fac să

De aceea s-a părut de cre n-ar trebui el
m claţi în cursul interogatoriului pe
Se A pre
Pe p Argoud ca
l Ar în acelaşi timp aceasta îl
l ea operaţiilor ce vizau asasinarea generalului de
Gaulle.

În dimineaţa zilei de 11 martie, cînd află de executarea cu moartea pronunţată contra lui Bastien-Thiry, gin
ştie că eşecurile tentativelor de la Petit-Clamart şi Şcoala militară vor face dificil un nou atentat.

Găsirea unui om care să-l omoare pe de Gaulle nu era o problemă, existau destui O.A.S.-işti dornici să săvîrşească ace Trebuia însă găsit un om care să fie mai presus de orice bănuială şi întocmit un plan care să aibă în vedere dificultatea de a străpunge reţeaua protectoare dispusă în „cercuri concen în jurul persoanei preşedintelui.

În urma atentatului nereuşit de la Petit-Clamart, serviciile franceze îşi intensificaseră activitatea de pătrundere în O A S Argoud demonstra Argoud
Serviciul Acţiune de după
loacelor „tari".

După răpirea lui Argoud, şefii O.A.S., cuprinşi de panică, pentru Argoud
ui O.A.S. din Franţa, pînă atunci gata să-i ajute pe cei ţi, să transporte pachete sau arme, să transmită mesaje chiar să furnizeze informaţii, sub imperiul fricii, bat în re

După eşecul de la Petit-Clamart şi internarea celor arestaţi
Trecînd în revistă lista teroriştilor
pe şefii

21

[illegible] un dosarul poliției franceze [illegible] acelaș motiv îl determină și pe el însuși [illegible] în Apartamentul

Cinci sau șase minute mai târziu, după ce [illegible] Montclair [illegible] Chazanet [illegible] Montclair [illegible] Chazanet [illegible] Montclair [illegible] Chazanet

După cîteva clipe de tăcere, Montclair [illegible] mirarea :

— Vreţi să spuneţi că Consiliul O.A.S. [illegible]

— Nimeni, dar absolut nimeni în afară de noi trei şi domnul care o va executa, nu va cunoaşte ceva despre această operaţie.

Chazanet aşteaptă cîteva clipe alte întrebări. Cum totul este clar, continuă :

— În concluzie, sînteţi sau nu de acord să mă secondaţi în condiţiile pe care vi le-am spus ?

După ce obţine aprobarea lui Casson şi Montclair, Chazanet trece la detalii.

[illegible] i-am clasat

englezul este, indiscutabil, cel mai potrivit.

— Şi dumneata, René ?

— A dreptate Ş. eu am [illegible] Am vrut să mă convingă [illegible] Trebuie să vă spun că nu am [illegible] Despre [illegible]

[illegible] două camere la capătul coridorului, tot la acest etaj. [illegible] ştie niciodată

Cu aceste cuvinte, Chazanet termină şedinţa şi plecă la poşta centrală, nu înainte însă de a-i lăsa lui Montclair un [illegible].

6

[illegible] catifea vişinie, englezul blond privea prin hublou [illegible] semnalizare care defilau în viteză sub pasărea de [illegible], treptat din înălţime. De pe scaunul alăturat, [illegible] Londra îl privea cu oarecare îngrijorare. Încă de la ora prînzului [illegible]

le arse la flacăra brichetei. Apoi urcară într-un [illegible] lăsă în centrul oraşului.

Deşi funcţionarul de la recepţie era întors cu spatele, zgomotul uşii care se deschidea îi atrase atenţia. Fără a

secunde [illegible] suporta replică

Cînd ajuns[illegible] 64, îl aştepta Chazanet[illegible]

înfăţişarea lui arăta că poseda mult sînge rece. Cassan se simţi tulburat de ochii englezului. Erau nişte ochi mari, care te priveau drept în faţă cu o sinceritate absolută. Prandi mai văzuse ochi albaştri, dar niciodată nu putuse constata că irisul lor avea o culoare fixă de un cenuşiu rece, metalic. Din clipa în care privirea i se întîlnise privirea englezului, Clamenet [illegible] de neliniştea de mai înainte.

— Staţi cine sînteţi! Ei sînt colonelul Clamenet [illegible] tras

— Şi ei staţi cine sînteţi, spuse englezul. Sînteţi [illegible] şeful O.A.S. Dumneata eşti maiorul Jean Montclar, [illegible] englezul, iar dumneata eşti Marie Cassan, şeful reţelei clandestine din metropolă.

Se părea că stă de vorbă cu [illegible] Prandi, în afară [illegible] Dumneavoastră staţi cu faţa [illegible] sînteţi dumneavoastră. Noi toţi avem nişte ocupaţii neobişnuite. În timp ce dumneavoastră sînteţi [illegible] aţi spus, aţi [illegible] supraveghem [illegible] deosebiri, şi dumneavoastră [illegible] problema [illegible] Dumneavoastră [illegible] despre noi. Fără [illegible] colecţia de jurnale franceze de la British Museum şi am aflat [illegible] interesa. De aceea, vizita francezului pe care mi [illegible] astăzi nu m-a surprins. Acum, cînd sînt lămurit [illegible] pe cine reprezentaţi, mai vreau să ştiu ce aşteptaţi [illegible]

Urmă o lungă tăcere. Cassan şi Montclar încercau să întîlnească privirea lui Chazanet, dar colonelul şi englezul se priveau în ochi. Ultimele îndoieli ale şefului O.A.S. se spulberau. De un asemenea om avea nevoie

— Fiindcă aţi culeş informaţii despre noi, nu voi mai [illegible] Cînd aţi afirmat că O.A.S. luptă pentru triumful idealului, aţi spus un mare adevăr. Actualmente Franţa este condusă de un dictator. Noi considerăm că actualul regim nu poate [illegible] timp cît dictatorul mai trăieşte. Am încercat [illegible] şase rînduri, dar nu am reuşit. De aceea, ne-am

atentat. Dacă e ceva într-adevăr
este salvarea atentatorului.
ar fi un fanatic, un om gata să
se pare că nu ați reușit încă
atentatele de la Pont-sur-Se
aceasta se datorește faptului că

lează toate riscurile și de aceea

servicine de securitate sînt în alertă. Toate
dente nu fac decît să complice misiunea cel
asemenea tentative

— Dacă am folosi un profesionist...

— De ce? Sînt încă destui oameni gata să se sacrifice

prin urmare, cel mai scump.

— Am putea găsi pe cineva cu pretenții mai rezonabile.

— Da, aprobă englezul stăpîn pe sine, puteți găsi și oameni mai ieftini, care să fugă cu cei 50% din banii plătiți sau să descopere niște motive care să-i împiedice să Ținînd seama de faptul că dumneavoastră să obțineți Franța, constat că nu vă prețuiți prea mult

După o scurtă tăcere, Chazanet începu :

— A insă că nu avem deocamdată o ju-

— Ce persoane sînt la curent cu această operație și știe că eu mă ocup de executarea ei ?

— Numai noi trei care sîntem aici. Ideea mi-a venit după executarea lui Bastien-Thiry. Personal am întreprins totul, ca atare nimeni în afară de noi nu știe nimic

— Așa trebuie să și rămînă lucrurile. Toate hîrtiile privi-

acceptă nici o presiune și nici un a

— Foarte bine. Să-mi dați un număr de telefon, de

răspunde la telefon nu trebuie să ști

nu aveți nevoie de ascunzătoare. În privința acelor avem excelenți specialiști

— Vă mulțumesc. Acțiunile mi le pregătesc singur

Casson interveni

— Am în Franța o rețea asemănătoare Biroului. Puteți conta pe ajutorul ei

— Vă mulțumesc, prefer să păstrez anonimatul. Eu sînt mai eficace armat de trei degete

Casson nu se dădea bătut

— Presupunînd că se vor ivi încurcături, veți avea nevoie de o ascunzătoare.

— Nu vor fi încurcături decît dacă le veți provoca dumneavoastră. Nu vreau să mă sprijin și nici să fiu cunoscut de

Casson părea că este pe punctul să cedeze. Mîna

— Cînd veți vrea să fotografiați

— Fotografii ?

— Pentru a proba

— Ah, urmei, chestiunea aceasta ne privește pe

vostră, se adresă Chazanet englezului

o problemă, începu Casson. Ce vă

eți mîna pe sfertul de milion și să dis-

că vreau să mă retrag din

veți proceda astfel. Nu-i așa ?

— Firește, răspunse Chazanet. Și acum, dacă totul este

ar, este inutil să vă reținem. Oh ! un ultim amănunt, își reaminti Chazanet : numele dumneavoastră. Dacă doriți să păs-

apartament. Cînd Chazunet [illegible]
din ascunzătoare şi se apropie [illegible]
[illegible]
avion de Londra.

ă

In anul 1963, în a doua jumătate a lunii iunie şi în tot cursul lunii iulie, atacurile de mare anvergură au cunoscut o recrudescenţă fără precedent în Franţa. De la un capăt la altul [illegible] aproape zilnic, indivizi înarmaţi cu pistoale şi arme [illegible] pradau băncile. Atacurile fulger asupra magazinelor de bijuterii erau atît de frecvente, încît poliţiştii nu mai prindeau cu cercetările. Protestele repetate ale proprietarilor de bănci şi bijutierilor au determinat autorităţile poliţieneşti să sporească numărul patrulelor de noapte. Atunci răufăcătorii au început să acţioneze mai ales ziua, hotărîţi să înfrunte cu glonţe pe toţi cei care li s-ar fi opus. Spre sfîrşitul lunii iulie, au fost arestaţi trei bandiţi. Dacă unul dintre ei se dovedi a [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

[illegible] reprezenta pentru „Șacal" o avere suficientă pentru toată viața.

În plus, era convins că O.A.S. avea să profite de moartea lui de Gaulle pentru a încerca o lovitură de stat, urmată de un guvern de extremă dreaptă, și că în acest caz era puțin probabilă o anchetă pentru descoperirea asasinului. Cu toate acestea, el își pregătise planul pentru situația cînd atentatul va fi urmat de cercetări prelungite în timp și spațiu. Din acest motiv, dosarele poliției secrete franceze privind operațiunea „Șacal" rămîn și acum incomplete.

[illegible] SAS [illegible] de la Copenhaga [illegible] pista principală după [illegible] pentru [illegible] aeroportului Londra-Cîmpia [illegible] stă [illegible] fața [illegible] pe [illegible] Pe [illegible]

[illegible] preot îmbrăcat într-o sutană gri închis. Cu părul puțin cărunt, el părea să aibă în jur de 40 de ani, în ciuda feței tinere. Robust, cu umeri largi, avea aproximativ aceeași statură cu omul care-l urmărea de pe terasă.

În timp ce pasagerii pătrundeau în holul de sosire pentru viza pașapoartele și a se supune controlului la vamă, [illegible] puse binoclul în toc și intră în holul principal al aeroportului. După un sfert de oră, preotul danez ieșea de la oficiul vamal ducînd o valiză și o mică geantă de voiaj. Se [illegible] așteptat de [illegible] și primul [illegible] pe [illegible] se [illegible] la ofițerul [illegible] pentru [illegible] pan.

După cum a explicat poliției daneze atunci cînd, șase

săptămîni mai tîrziu, a fost chestionat, el nu-l remarcase pe tînărul englez blond care, simulînd că-și așteaptă rîndul în fața ghișeului bancar, îl examinase discret din dosul lentilelor negre.

Preotul, secondat de englez, părăsi holul aeroportului și se urcă într-un taxi care merse spre gara Cromwell. Ajuns la gară, preotul așteptă cîteva minute descărcarea bagajelor după care se îndreptă spre sala de fumători. În acest timp „Șacal" se îndreptă spre parcarea de taxiuri, lăsă mașina [illegible] se opri lîngă [illegible] de taxiuri de pe [illegible] dreapta, [illegible] unde șoferii așteptau clienții. După cîteva minute, preotul [illegible] într-un taxi. „Șacal" începu urmărirea. Taxiul [illegible] pe peron în fața unui mic hotel. În timp ce [illegible] urmărirului își continuă drumul pînă la primul [illegible], „Șacal" cumpără un ziar, pe care cîteva minute [illegible] de [illegible] fără [illegible] „Șacal" avu timp suficient să [illegible] pe noptieră și îl luă. După treizeci de secunde, „Șacal" era din nou pe coridor, fără să fi luat cu el și carnetul de cecuri. Dacă nu exista nici o probă de furt, spera el, autoritățile aveau să-l convingă pe danez că nu-i furase nimeni [illegible] ci îl pierduse.

A doua după-amiază, după ce scotocise bine camera, danezul îl informă pe directorul hotelului despre dispariția pașaportului. La rîndul său, acesta, după ce inspectă camera, îl convinse destul de repede pe danez că este inutil să anunțe poliția întrucît, după părerea sa, pașaportul fusese pierdut [illegible] A [illegible] documentului consulatului danez, care îi eliberă un pașaport provizoriu.

Evenimentul se petrecea la 14 iunie 1963.

Două zile mai tîrziu, un student american din New-York trăia o întîmplare similară. El sosi cu avionul și, la ghișeul societății „American Express", își scoase pașaportul pentru a [illegible] bani. După ce primi banii, puse pașaportul în [illegible] exterior al genții de voiaj, pe care o lăsă cîteva clipe jos pentru a chema un hamal. În trei secunde geanta [illegible]. La biroul de poliție al aeroportului, ancheta sumară efectuată se materializă într-un raport ce stabilea că geanta

a fost furată. Acest raport însoțit de o descriere a genții dispărute, precum și a obiectelor și documentelor aflate în interior, a fost transmis tuturor sectoarelor de poliție din Londra.

Studentul merse la consulatul american unde, după ce declară furtul pașaportului, primi altul în loc. Consulatul luă totodată notă de incident și informă despre aceasta oficialitățile din Washington.

În ciuda diferenței de vîrstă, cei doi călători cărora le dispăruseră pașapoartele **aveau ceva comun:** amîndoi purtau ochelari, aveau 1,80 metri înălțime, umeri largi, ochi albaștri și trăsături asemănătoare celor ale englezului fotografiat și studiase prin binoclu.

Deși „Șacal" știa că toate falsificările de acest fel durează puțin timp, el își rezervă totuși o oră, întreagă pentru a-și procura o întreagă listă de obiecte: lentile de ochelari necorective de nuanță bleu, două perechi de ochelari, un costum de preot.

Înainte de a cumpăra din magazinul specializat ultrarapide pentru vopsitul părului, [illegible] privind modul lor de întrebuințare. Cumpărăturile i-au răpit lui „Șacal" toată ziua, deoarece avusese grijă să nu cumpere [illegible].

Încă înaintea acțiunilor de pe aeroport, „Șacal" adoptase o altă identitate. Procurarea unui pașaport britanic fals nu era o operație prea grea pentru un profesionist. „Șacal" apelase la un procedeu clasic, folosit de contrabandiști pentru a trece [illegible]. Pentru a obține un pașaport britanic, el [illegible] Alexander Duggan, decedat în anul 1931, la vîrsta de doi ani și jumătate. [illegible] Duggan [illegible] 1963 ar avea vîrstă cu „Șacal". Bătrînul preot din sat se arătă binevoitor atunci cînd vizitatorul i s-a prezentat ca [illegible] ce dorea să [illegible] Duggan. Întrucît [illegible] cu numele Duggan trăiau [illegible] acest lucru [illegible] Cum aflase de la [illegible] Duggan trăise [illegible] o bună parte [illegible] pentru fondurile destinate restaurării [illegible] ca atmosfera să devină mai cordială, „Șacal" întoarse [illegible] în care erau consemnate [illegible] căsătoriile și decesele, fără a lăsa impresia că urmărește și altceva decît ceea ce afirmase. Ajungînd la luna aprilie a anului

1929, atenția îi fu atrasă de numele Duggan. Alexander Duggan era născut la 3 aprilie 1929 în parohia Saint Mark Sambourne Fishley. El notă toate datele celui interesat, mulțumi preotului și plecă. A doua zi, la Londra se prezenta la Serviciul central al stării civile. Aici, un funcționar foarte amabil, acceptă să consulte în cartea de vizită prin care „Șacal" se dădea drept avocat al unei firme din Marea Britanie cît și explicațiile potrivit cărora el ar dori să dea de urma unei rude dispărute a firmei, îi [illegible] Alexander Duggan, născut la 3 aprilie 1929 la Sambourne Fishley, în parohia Saint-Mark.

Examinarea registrelor stării civile a durat cîteva ore. Certificatul de deces fusese întocmit la 8 noiembrie 1931 și trecuseră mai mulți ani de cînd [illegible]. Pentru cîțiva șilingi, „Șacal" primi cîte un duplicat al actului de naștere și al certificatului de deces. Înainte de a se întoarce acasă, el își procură de la Ministerul Muncii un formular de cerere pentru eliberarea unui pașaport.

Acasă completă formularul pe numele lui Duggan, înscrise data [illegible] și expedie documentul, [illegible]. La [illegible] Cererea [illegible] avea [illegible] despre [illegible]. În [illegible] vederea [illegible] de [illegible] Cererea [illegible] fost scrisă și [illegible] „Șacal" își [illegible] pentru [illegible] pe [illegible] Cumpără un costum de preot [illegible] negru [illegible] articole [illegible] Avea grijă [illegible] cumpărat fără [illegible] Înainte [illegible] Bruxelles, [illegible] minute [illegible]

9

În timpul celor 30 de ani de serviciu la Fabrica națională din Liege, Paul Goossens [illegible] desăvîrșit într-un domeniu în care precizia este absolut nece-

sară. Nimeni nu pusese vreodată la îndoială cinstea sa. În [illegible] cursul celor 30 de ani, el devenise cel mai calificat expert al [illegible] în probleme de armament fie că era vorba de cel mai mic revolver, sau de cele mai grele mitraliere.

În anul 1960 un client străin se plânsese că a fost escrocat de o mare sumă de bani cu ocazia unei importante comenzi de arme. Bănuielile s-au îndreptat asupra lui Goossens [illegible] dar, din lipsă de probe, acesta a fost condamnat la 10 luni închisoare, pedeapsă redusă în recurs la jumătate. Datorită bunei sale comportări, Goossens a fost [illegible] de arme din Europa occidentală. Începând de pe atunci [illegible] în Belgia [illegible] pentru Africa. În Belgia [illegible] pentru [illegible] belgian [illegible] Goossens [illegible] de [illegible] muniții era notată într-un registru al armurierului, odată cu [illegible] se servea de acte de identitate furate sau false. El stabilise legături strânse cu unul din cei mai talentați hoți de buzunare din capitală care, contra cost, îi furniza actele furate. [illegible] Goossens [illegible] iscusit, specializat în falsificarea pașapoartelor. Deși lucra cu o întreagă echipă, numai hoțul și falsificatorul cunoșteau adevărata identitate a armurierului. El mai era de asemenea cunoscut de un mic număr de indivizi, în general clienții săi, șefii bandelor de răufăcători din Belgia, care îi asigurau o oarecare protecție refuzînd, în cazul în care erau arestați, să [illegible] numele [illegible] tați în general de către unul din membrii „confreriei" criminalilor belgieni, care putea asigura păstrarea discreției.

În dimineața zilei de 21 iulie 1963, Goossens aștepta un englez recomandat telefonic de către unul din cei mai buni [illegible] 1960 și 1962.

Vizitatorul sosi pe la ora prînzului și Goossens îl introdu-se în biroul său.

[illegible] armamentul și scrieți-vă cerințele, se adresă el [illegible] imediat [illegible] în fotoliu. Cum însă englezul ezită, belgianul crezu necesar să adauge :

Cred că încă de la început trebuie să avem înțelegerea unul în celălalt. Bun ceva ?

Omul care figura în pașaport cu numele de Alexander Duggan își scoase ochelarii negri, îi șterse cu batista și, privindu-l pe armurierul care umplea două pahare cu bere, se așeză apoi la birou, sorbi o înghițitură de lichid și răspunse calm :

— Cu ce vă pot fi de folos, domnule ?

— Cred că Louis v-a anunțat vizita mea.

Fiecare afacere armurierul își [illegible] Vă spusese numai ce este profesiunea mea ?

— Nu. Mi-a spus numai că v-a cunoscut în Katanga, că garantează pentru discreția [illegible] de o armă de foc pentru [illegible] sterlină.

Englezul aprobă printr-o mișcare a capului [illegible] spuse :

— Și pentru că eu vă cunosc meseria, nu văd de ce dumneavoastră nu ați [illegible] Am nevoie [illegible] cât [illegible] o [illegible] Spre [illegible] de [illegible] de mare [illegible] Vietnam sînt și ele puternice și bogate și, ca atare, sînt bine păzite. Activitatea mea presupune [illegible] foarte mari [illegible] precum și [illegible] [illegible] prezint [illegible] [illegible] [illegible]

Goossens își [illegible]

Prezentul [illegible] să mă [illegible] [illegible] la care [illegible] să [illegible] ?

— Operația pe care trebuie s-o execut îmi impune niște limite foarte precise. În [illegible] [illegible] interiorul [illegible] [illegible] elemente [illegible] trebuie [illegible] [illegible] Cuvântul [illegible] [illegible] [illegible]

Belgianul ascultă aprobator [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] arma.

— Continuați ! Continuați ! murmură el.

— Pe de altă parte, se exclude și levierul lateral al chiulasei gen Mauser sau Lee Enfield 303. Îmi trebuie un levier mobil, fără proeminențe, cu posibilitatea de a introduce cu

[illegible] în axa țevii. Îmi trebuie totodată și o lunetă demontabilă pe care s-o pot monta în ultima clipă

— De ce? întrebă belgianul

— Pentru ca arma demontabilă să poată încăpea într-un [illegible] țeava spre a o putea transporta fără să atragă atenția. Ce credeți, puteți să executați așa ceva?

— E ceva mai dificilă pentru un atelier mecanic decât al meu, dar mă voi strădui s-o realizez.

— Și în cât timp ați putea să mi-o livrați?

Belgianul rămase dezamăgit.

— Două luni... dacă nu mai mult.

— Nu pot să aștept atît.

— În acest caz voi folosi un model deja existent, căruia [illegible]

— De fapt, Arma trebuie să fie ușoară. Nu am nevoie de un calibru mare. Glonțul, oricum, își va face efectul. Iar țeava o vreau scurtă: cel mult 45 cm.

— La ce distanță veți trage?

— Nu prea știu exact. Dar, să zicem cam 130 de metri.

— Țintiți în piept sau în cap?

— Cred că în cap, este mai sigur.

— Indiferent, [illegible] trebuie să fiți conștient de faptul că veți avea nevoie de trageți [illegible]. Țineți seama de faptul că veți avea nevoie de câteva [illegible] pentru exersarea primului [illegible] pentru încărcarea armei, veți avea timp să trageți și un al doilea [illegible].

— Este puțin probabil. Aș putea să trag și a [illegible] avea o surdină și dacă primul glonț nu [illegible].

— Dar chiar dacă nimeresc cu primul foc, tot am nevoie de surdină, pentru a câștiga cele câteva minute necesare retragerii mele.

— În acest caz este mai bine să folosiți gloanțe explozive. Am să vă fac cu câteva.

— Cu glicerină sau mercur?

— Mercur. În legătură cu pușca mai aveți de făcut vreo precizare?

— Da. Pentru a o putea asambla în timpul transportului, [illegible] să eliminăm piulițele și simplificăm [illegible]. Nu [illegible] trebuie să fie demontabile.

Belgianul goli paharul de bere cu mici înghițituri. Englezul dezamorsă ironic:

— În concluzie, puteți face o astfel de armă?

Goossens surise:

— Scuzați-mă, este vorba de o comandă extrem de com-

plexă, totuși realizabilă. Până acum am reușit să îndeplinesc ceea ce mi s-a cerut. Cred că voi găsi la Bruxelles o armă fină și ușoară pe care s-o pot adapta potrivit preferințelor dumneavoastră. Vorbeați adineauri de o cutie în care să transportați arma. La ce vă gîndeați?

Englezul se ridică și desfăcu o curjă expunînd armurierului lovitura pe care avea să o execute fiecare piesă a armei, precum și cartușele. Timp de câteva secunde belgianul studie schița, iar apoi ridică fruntea, întinse mâna și felicită pe englez.

— Domnule, spuse el cu respect și admirație în glas, concepția dumneavoastră este extraordinară. Vă rog să contați pe mine.

— Rămîne problema timpului. Am avut la armată doar o săptămînă.

— Dacă mă ocup numai de ea, cred că o termin. Ar fi bine totuși să rezervați cîteva săptămîni de lucru, pentru eventualitatea că vor mai fi detalii de pus la punct.

— De acord. Dar 14 [illegible] este limita maximă. La 4 mai trebuie să fiu la Londra. Acum să vorbim de preț.

Belgianul se gîndi cîteva clipe.

— Ținînd seama de complexitatea armei și de înalta tehnicitate [illegible]. Prețul este mare, recunosc, dar este vorba de o lucrare deosebit de grea. O adevărată operă de artă [illegible].

Englezul îl privi țintă în ochi pe armurier și se declară de acord, apoi continuă:

— Un amănunt: nu veți încerca să aflați, de la Louis sau de la altcineva, care este identitatea mea. Nu veți căuta să aflați nici pentru cine și contra cui lucrez. Dacă o să vă vină ideea să vă interesați de mine, să știți mai mult decît v-am spus eu, nu-mi va fi greu să aflu. Și, vă spun deschis, în acest caz sînteți un om mort. Am fost destul de clar?

Goossens își pierdu brusc [illegible]. Era [illegible] privirea englezului și un fior rece îi străbătu trupul. Avusese de-a face și se [illegible] cu mulți oameni periculoși, dar niciodată cu belgieni care veneau să-i comande arme speciale sau simple revolvere. Colt cu țeava scurtă, dar privirea rece, implacabilă a acestui vizitator de dincolo de Canalul Mînecii îl paraliza pur și simplu. O clipă armurierul se gîndi să protesteze, să se explice, apoi se răzgîndi.

— Domnule, începu el calm, nu vreau să știu nimic despre

dumneavoastră. Pusca pe care o veți primi nu va purta numele ...
... Scrie. De altfel cred că vă dați seama că nu am ...
... să mă cunoască ocupația.

... de multă vreme capitala europeană unde ...
... falsificatori de acte false. Dați-vă ...
... falsificatori de acte false

... Să lăsăm pentru moment ...
... Dupa ce se stabilește trecerea ...
... care își pierdea valabilitatea peste două luni.

— Acest permis, explică el belgianului, a aparținut unui individ care a murit. Întrucît mie mi-a fost suspendat permisul de conducere, am ... pagină cu numele meu.

El puse pașaportul cu numele Duggan în fața falsificatorului, care începu să-l examineze.

... și nu iau măsuri speciale împotriva unor eventuale falsificări. Foaia de care aveți nevoie poate fi ușor confecționată, cu atît mai mult cu cît filigramul nu pune probleme speciale. Asta este tot ce doriți?

... spre ...

Belgianul se gîndi un timp, cu pleoapele aproape închise.

— Este ceva mai complicat. Actul de identitate francez ...-merge, nu este o problemă. În schimb, celălalt act trebuie ... nu am văzut pînă acum un asemenea document.

...

... că în ... ce vreți, de culoare a ...

... imi cereți să realizez tru ajul pe dosșeu. Aceasta este cu totul altceva.

Belgianul goli ... fără a ... să examineze ... fața ... glezului.

— Pentru fotografia pe care mi o cereți trebuie ... machiaj artistic. Dar mai complicat este faptul ... cînd veți folosi acest document va trebui să realizați ... voastră exact aceeași ...

Șacal își stăpîni un gest de ...

— Nu este prima dată cînd ...

— Vă cred ... mai mult timp ...

— Nu, ... vă rămîne treabă.

Belgianul ... din nou, cu ochii fixați pe fotografia pașaportului, pe care-l înapoie lui „Șacal" după ce își copie exact numele complet.

— Pentru permisul de conducere îmi trebuie fotografie din față și de profil așa cum arătați acum. De aceea, vă rog să mă însoțiți ... să le și facem. În ceea ce privește actul de identitate ... cetățean francez, locuitor al Parisului, va trebui să fac apel la un coleg din Franța, ceea ce va implica ... suplimentare.

— Și ... vă datorez pentru ceea ce v-am cerut?

— ... de mii de franci belgieni.

— ... mie, cam 150 de lire. De acord. Vă dau un ... și restul cînd îmi dați actele.

După ... minute, cei doi intrau în studioul fotografic. Operația ..., dură o jumătate de oră. Apoi, belgianul aduse ...

— Ce faceți ...?

— Să încercăm ...

După o jumătate de oră, falsificatorul ieși din cameră ... ținînd în mînă cîteva fotografii încă ude, care reprezentau un om aproape bătrîn, cu ceafă în ochi, ramolit, cu un ten ..., ce părea să aibă în jur de 50 ani.

— Cred că ...

— ... nu pare ...

— Ceea ce nu mi convine ... faptul că îmi veți trebui ... pentru mîine ... să o aveți. Nu știu dacă ... În afară de aceasta, aici simțiți ... în timp ce eu voi pregăti actele ...

— Nu are importanță, repli falsificatorul. Gîndiți-vă în [illegible] care controlează actele. El privește [illegible] apoi fotografia din act. Își fixează privirea [illegible] omul care se află în fața sa și apoi [illegible] fotografiei. Asemănarea, nu de deosebire [illegible] fotografia va fi foarte redusă în [illegible] de mine. În sfîrșit, trebuie [illegible] prima dată de mine. În sfîrșit, trebuie [illegible] tăiându-vă în cîteva locuri, așa cum [illegible] trînilor. În privința tenului, trebuie [illegible] de culoare mai pămîntie, spre a îmbătrîni [illegible] procurați o bucată de cordită?

„Șacal" îl ascultase cu atenție. Pentru a doua oară în [illegible] zi avea de-a face cu un bun meseriaș.

— Am să găsesc.

[illegible] declanșează în decurs de o jumătate de oră o senzație [illegible] ziua acoperindu-se de sudoare, ca fața unui om suferind.

Perfect. Eu mă întorc la 1 august. Acum să stabilim cum vom relua legătura

— Ca și azi, prin intermediul lui Louis.

— Prea riscant. S-ar putea să fie plecat și să nu dau de el [illegible] acest caz, vă voi aștepta în barul în care ne-am în[illegible], între 6 și 7 seara, în primele trei zile ale lunii august. Dacă nu veniți, voi înțelege că afacerea a rămas baltă.

După ce își scoase peruca, englezul se întoarse spre belgian:

[illegible] de conducere și foaia pe care o veți scoate din aceasta. De asemenea, îmi veți da toate negativele și fotografiile pe care le [illegible] Vă interesează Duggan și [illegible] despre numele care vă figurează pe cele două documente franceze pe care le [illegible] condiția să fie [illegible] în Franța nume pe care, de asemenea, [illegible] Nu veți avea de făcut decît să rămîneți în [illegible]

comandă în cazul în care nu respectați [illegible] curăț. Sper că m-ați înțeles.

Belgianul îl privi cîteva clipe pe englez drept în [illegible]. În cele trei ore de cînd erau împreună și-l închipuise ca pe un client banal, un individ care vrea să conducă automobilul în Anglia și care din motive personale, vrea să pară mai bătrîn în Franța. Poate un contrabandist de droguri sau diamante, dar în general un om cumsecade, nepericulos. Într-o secundă belgianul își schimbă părerea.

Am înțeles de minte.

După [illegible], englezul dispăru în noapte. A doua zi se afla în [illegible] Era [illegible]

II

În dimineața aceleiași zile, șeful Serviciului „Acțiune" examina două documente aflate pe biroul său. Fiecare dintre ele era copia cîte unui raport trimis de agenții altor servicii. În [illegible] filor de servicii cărora li se trimisese cîte o copie a raportului. Dacă nu ar fi fost nimic deosebit în cuprinsul celor două rapoarte, colonelul Rolland s-ar fi mulțumit să le parcurgă în grabă înainte de a le trimite la clasat. Dar în amîndouă exista un cuvînt care-l intriga.

Primul raport era întocmit de R—3 și conținea rezumatul unei telegrame primite de la biroul permanent din Roma. În telegramă se arăta că Chazanet, Montclair și Casson se ascund într-un hotel din Roma, unde sînt păziți de opt oameni. Toți aceștia n-au părăsit hotelul de la 18 iunie. De la Paris a fost trimisă personal de întărire în sprijinul lui R—3, pentru a rea[illegible] supravegherea permanentă a [illegible]. Ordinele agenților sînt clare: supraveghere discretă, fără nici un fel de intervenție.

Cei trei șefi ai O.A.S. păstrează legătura cu exteriorul prin curierul Viktor Kowalski. În fiecare zi acesta părăsește hotelul și merge, pe jos, la poșta centrală din Roma, unde i se reține corespondența la post restant pe numele Poitiers. Tentativa de a obține colaborarea funcționarului pentru ca această corespondență să intre în posesia agentului R—3 a eșuat. Funcționarul a semnalat incidentul superiorului său [illegible]

l-au înlocuit. Nu este exclus ca corespondența în cauză să fie

dar R—3 a primit

Ori de cîte ori are de expediat scrisori, el introduce

ventă, acte pe care Parisul le-a interzis.

După ce Rolland se gîndi aproape o oră la legătura dintre

și scrivind politicos ori de cîte ori

În prima zi după sosire

precum și șansele de a fugi pe

pierde în mul-

200 de metri. În plus, vizibilitatea de la ferestrele imobilului era parțial micșorată de ramurile cele mai înalte

„Șacal" petrecu apoi o zi întreagă dînd ocol catedralei Notre-Dame

scările de serviciu, străduțele, pasajele înguste, elemente care, deși-i conveneau lui „Șacal", prezentau următoarele inconveniente : intrarea în catedrală era la numai cîțiva metri de

locul de parcare, acoperişurile clădirilor din jur erau situate departe de intrarea în catedrală iar aceste clădiri, la momentul oportun, aveau să fie tixite de agenţii serviciului de securitate.

Ultima vizită o făcu în partea din capătul sudic al străzii Rennes. Era 18 [illegible]. Aruncă o privire asupra imobilelor, holurilor acestora, scărilor principale ale străzii Rennes cu străzile învecinate. Fără să se grăbească, ajunse la poştă şi se opri în faţa gării Montparnasse, privind [illegible] străzii Rennes. Ajunse pe trotuarul [illegible] şi se opri în faţa [illegible]. Examină [illegible] de expert [illegible] bulevardului Montparnasse [illegible] Rennes [illegible] Începînd de la clădirile imediat următoare, unghiul de tir [illegible] iar unghiurile se închideau. Cît despre gara Montparnasse, ea [illegible]. Pentru a studia mai bine imobilele care-l interesau, [illegible] aflat chiar [illegible] şi traversă strada, aşezîndu-se pe o bancă. De acolo, pe deasupra unui ziar pe care se prefăcea că-l citeşte, examină faţada clădirilor de vizavi. Alegerea sa se opri la cele două clădiri [illegible] pentru acţiune, acoperişurile pe care le studia aveau să fie [illegible] Din toate privelişti[illegible] pentru [illegible] să [illegible] a fi [illegible] Timp [illegible] în [illegible]

În [illegible] timpul [illegible] din [illegible] clădirilor pe care le [illegible] „Şacal" [illegible] la fereastră de la parter a uneia din clădiri pe portăreasă. Se aşeză pe o [illegible] mizată continuă să se plimbe prin cartier, studiind [illegible] gangurile imobilelor din vecinătatea pieţei [illegible].

A doua zi dimineaţa, „Şacal" era din nou în faţa gării Montparnasse. [illegible] şi traversă strada, aşezîndu-se pe o bancă. De acolo, pe deasupra unui ziar pe care se prefăcea că-l citeşte, examină faţada clădirilor de vizavi. Alegerea sa se opri la cele două clădiri [illegible] pentru acţiune, acoperişurile pe care le studia aveau să fie [illegible] Din toate privelişti[illegible] pentru [illegible] să [illegible] a fi [illegible] Timp [illegible] în [illegible]

În [illegible] timpul [illegible] din [illegible] clădirilor pe care le [illegible] „Şacal" [illegible] la fereastră de la parter a uneia din clădiri pe portăreasă. Se aşeză pe o [illegible]

bancă în apropierea ferestrei [illegible] începu s-o [illegible] ora patru [illegible] stradă „Şacal" [illegible] imobil. În [illegible] La etajul şase [illegible] scara de ser[illegible] mele trepte spre mansardă. De pe un coridor dădeau cîte o [illegible] spre strada [illegible] pie de uşa apartamentului dinspre stradă. O carte de vizită aplicată lîngă butonul unei sonerii indica : „D-ra Beranger". Alături, la cealaltă uşă, se puteau citi [illegible] înnegrită : „D-l şi D-na Charrier". El îşi [illegible] le cele două uşi şi, oprindu-şi respiraţia, ascultă cîteva clipe. Din cele două apartamente nu venea nici un zgomot. Examinînd broaştele uşilor, constată că sînt modele relativ perfec[illegible] [illegible] [illegible] [

în care i-a expediat scrisoarea, se întîlnise cu un prieten care [illegible] un articol din [illegible] a Comitetului Mișcării și Casson [illegible] în care [illegible] din Roma Presa [illegible] care Kowalski se afla [illegible] sefii O.A.S., i-a scris sp[illegible] [illegible] la destinatie. Urmau apoi cîteva [illegible]grafe privind situația din Franța [illegible] măsurile contra-lovi[illegible] efectuate de politie și [illegible] speciale pe care le [illegible] în îndeplinirea misiunilor. La sfîrșit, „Kovacs" scria că se întîlnise [illegible] Paris [illegible] să mintă Sylvie [illegible] de la [illegible] cernie.

[illegible] noapte, în timp ce fura alimente dintr-un magazin, fiind surprins de proprietar, îl ucise. Pentru a i se pierde urma, la sfatul unui prieten, se înrolă în Legiunea străină. Șase ani petrecuți în Indochina îi distruseseră ultimele urme de echilibru moral. Înainte de a fi trimis să lupte în Algeria, el urmase un curs de instruire de șase luni într-un lagăr de lîngă Marsilia. În acea perioadă o cunoscuse pe Julie, o prostituată. Cînd aceasta, rămînînd însărcinată, și-a exprimat dorința de [illegible] tea lui, Joseph Grzybowski, cunoscut sub numele de Jojo, polonez cu care fusese camarad în Legiunea străină, precum și soția acestuia, acceptaseră să înfieze copilul lui Kowalski.

[illegible] nici o avere. El [illegible] Grzybowski. După întocmirea [illegible] testamentului, [illegible] copie [illegible] lui Kowalski, aflat în [illegible] Paris.

[illegible]

Polonezul terminase de [illegible] privească gîndindu-se la Sylvie.

După dejun, el urcă la etajul 2 pentru [illegible] de noi instrucțiuni. Șeful O.A.S. [illegible] din Franța o scrisoare importantă care să [illegible] spargerile întreprinse [illegible]

— Ce fel de boală [illegible]

[illegible]

[illegible]

Din celălalt capăt al încăperii interveni Casson:

— [illegible]

Kowalski [illegible]

[illegible]

— Se poate vindeca?

— Kowalski. Este incurabil. Dar de ce întrebi?

— Oh! Nimic, mormăi el. Am citit într-o carte de un astfel de caz.

Chazanet uită repede întrebarea polonezului, cu atît mai [illegible] așteptată care-l anunța că O.A.S. avea în cont la diferite [illegible] [illegible] sale, nu aveau să ezite să completeze fondurile necesare.

Satisfăcut, Chazanet începu să redacteze scrisori băncilor [illegible] lui Chazanet de a dispune transferarea banilor în contul lui [illegible] form înțelegerii cu asasinul, el trebuiau să-i indice acestuia [illegible] mații despre deplasările președintelui și despre eventualele [illegible] Această sursă putea să fie de o importanță vitală pentru reușita operației. Informîndu-l pe „Șacal" despre transferul banilor, exista riscul de a-l încuraja să acționeze prea devreme, adică înainte de a fi luat legătura cu agentul O.A.S. din Paris. Or, anumite lacune în informațiile deținute de „Șacal" riscau [illegible]. Prin scrisoarea primită în aceeași zi de la Paris, [illegible] fusese informat că principalul său agent din capitala Franței reușise să pătrundă pe [illegible]

... cum din cetatea lui de Gaume. Era deci necesar să ... mai ... cîteva zile pentru a se putea culege unele ... ... Chazanet ... ... amenințîndu-l pe acesta cu ... în care el i-ar fi putut ... la Sacalp în timpul ... telefon al agentului de legătură din Paris. Aceste ... reușiră să-l convingă pe Chazanet.

12

În dimineața în care Kowalski primea acea scrisoare în- ... Un taxi îl lăsă în colțul străzii pe care locuia Goossens. ... îi telefonase armurierului încă de dimineață și fixase întîlnirea pentru ora 11 ... și alta a străzii ... deschise și-l ...

— Este gata, sper ? începu englezul.

Armurierul păru puțin încurcat. Asasinul îl fixă cu o privire rece :

— Mi-ați spus că pușca va fi gata la 4 august.

— Întocmai. Pușca este gata și o consider o capodoperă. Ceea ce îmi dă bătaie de cap este cîrja, pe care a trebuit s-o fac de la a la z. Veniți să vă arăt.

Pe o masă din celălalt capăt al încăperii se afla o valiză lungă de aproximativ 60 cm, lată de 45 cm și înaltă de circa ... una, astfel încît în două-trei minute arma era montată.

— Bine, foarte bine. Vă felicit ! Ați făcut o treabă bună. Goossens surise :

— Nu mai rămîne de făcut ...

Din sertarul bi... ...

— Iată, pentru antrenament. Separat, aici, aveți ... pe care le-am t... ...

La prima vedere, ...

... date cu cele normale. Dar o excursie ... o mică descoperire. Printr-o ... ... în fiecare gară ... ... cîrja cu pricina.

Interzis prin Convenția de la Geneva, acest glonț ... ... în care ...

— Sînteți un expert ... Ce spuneați că ... terminat ?

— Este vorba de ... ...

Înțeleg ...

— ...

... se mai gîndească cîteva clipe.

— ... Îmi convine termenul. Oricum, tot trebuie ... arma și nu văd de ce nu aș face-o aici, ...

— ... pădurea Ardenne, răspunse Goossens. Sînt acolo ... nu calcă picior de om. Într-o zi aveți timp să ... întoarceți pînă seara. Astăzi este joi, mîine ... week-end-ul și riscați să întîlniți excursioniști. V-aș ... miercuri sper să pot termina cîrja.

Englezul aprobă satisfăcut. Armurierul demontă arma ... duceă eșantioane de reclamă.

... la ... Zurichul. După o jumătate de oră, știa că în contul lui, la bancă, nu se vărsase încă nici o sumă.

În cursul serii, „Șacal" se întîlni la barul din strada Neuve cu ... de acte.

— Ați terminat lucrarea ?

— Da, este gata. Am făcut o treabă grozavă.

— Dați-mi-le [illegible]

— Domnule, vă dați seama, sper că nu le puteam aduce [illegible] pentru a putea examina documentele franceze. Să mergem [illegible]

[illegible] conducă autoturisme în perioada [illegible] mai mult pe „Șacal". Fotografia pe care o conținea era puțin diferită de cea din actul de identitate francez. Falsificatorul avusese grijă să respecte un interval de cîteva luni de zile între datele de eliberare ale celor două acte și datorită unor ascunse retușuri se putea deduce cu ușurință că de fapt este [illegible] de un remarcabil talent.

— Perfect. Exact ceea ce voiam, își arătă englezul satisfacția. Cred că vă mai datorez 50 de lire

— Exact, domnule.

Englezul scoase banii din buzunar și [illegible] întinse belgianului. Fără însă a lăsa banii din mînă, el adăugă:

— Mi se pare că trebuie să-mi mai dați ceva

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

hartă. Vă rog să înțelegeți, domnule [illegible] să-mi dați niște măsuri de precauție [illegible] dacă vreți

— Și ce doriți de fapt?

— Ei bine, dragă domnule, mă [illegible] dreptul să-mi suplimentați suma [illegible] care mi-l cereți

Belgianul stăpînă cu [illegible] parcă de atitudinea [illegible] care semăna [illegible] avea mania să-l complice existențe pe parcurs.

— Ce părere [illegible]?

— Am părerea [illegible]

[illegible]

[illegible] echivalente respectiv [illegible] pe care v-am făcut-o, fără să [illegible] a vă machia. Dacă aceste documente [illegible] mîini, ar putea, cred, să vă creeze [illegible]. Or, din cît am putut să-mi dau seama, sînteți [illegible] nuit să plătească pentru a evita neplăcerile.

— Cît?

— O mie de lire.

„Șacal" păru că se gîndește.

— Recuperarea acestor documente merită această sumă, [illegible]

Belgianul surise triumfător:

— Îmi pare bine că aud aceste cuvinte, domnule

— Dar eu refuz, continuă englezul pe același ton

Ochii belgianului se micșorară

— Nu vă înțeleg. De ce refuzați?

— Din două motive, replică celălalt calm. Nu am nici o dovadă că nu veți păstra alte negative și alte fotografii decît cele pe care mi le-ați restitui. De asemenea, cine mă poate asigura că nu ați încredințat cuiva aceste documente pentru ca în [illegible]

[illegible]

[illegible]

— În acest caz, de ce n-aș refuza acum. Oricum, decît să mai plătesc încă 1000 de lire, este mai economic să dau cuiva 150 pentru alte acte.

Belgianul răspunse, stăpîn pe situație :

— Presupun că sînteți presat de timp. Este limpede că [illegible] Dacă [illegible] Și mi-ar face plăcere [illegible] reazâ 1 000 de lire.

— Bine! Să admitem, dar de unde să iau pe loc această sumă ?

[illegible] pentru [illegible] să [illegible] pundă la orice întrebare.

[illegible] sînteți [illegible] Vă [illegible] o [illegible] Vă [illegible] Vă [illegible]

Englezul clătină capul cu un aer gînditor :

— Bine! De acord. Mîine dimineață veți avea banii. Am de pus însă o condiție.

— O condiție ? repetă belgianul.

— Da. Nu ne vom mai întîlni aici.

— Ce aveți de reproșat studioului meu ? Este un loc discret.

— Da, la urma urmei este un loc discret, aveți dreptate se răzgîndi englezul.

Cu un surîs înghețat pe buze, „Șacal" se ridică brusc, făcu un pas înainte, apucă brațele belgianului și-l lovi cu genunchiul între picioare. Fulgerat de durere și pe jumătate inconștient, belgianul se prăbuși pe dușumea. „Șacal" încălecă corpul acestuia, își băgă mîna dreaptă sub bărbia victimei, apoi cu mîna stîngă îl lovi puternic în ceafă. Vertebrele cervicale cedară cu un zgomot ușor. Corpul belgianului se contractă și apoi se destinse inert. „Șacal" întoarse cadavrul și-i scotoci buzunarele, din care scoase o legătură de chei. În cufărul de lîngă birou găsi mai multe perechi de mănuși, dintre care luă o pereche și o puse în mîini. Ridică victima și o băgă în cu[illegible] [illegible] [illegible] să șteargă broasca și suprafața exterioară a cufărului. [illegible] [illegible] [illegible]

— Dacă la patru, vă rog. Va veni pentru Sylvie. Şi-acum plecaţi, lăsaţi-ne în pace!

— Poftim imperiul Meu, zise el. Nu vă lăsăm să trăncăniţi.

— Unde ne duceţi?

[illegible] Aeroportul. Este [illegible] seara. O seară plăcută, doamnă. Faceţi-vă bagajele!

— Şi Sylvie? Ea vine de la şcoală la ora patru.

Trebuie să [illegible] vadă. Ştim să fim discreţi.

[illegible] şi, urmat de unul din agenţi, un corsican, intră în camera alăturată, să-şi facă bagajele. Soţia lui ridică ochii spre celălalt agent, un gascon:

— Şi ce-au să-i facă?

[illegible] Kowalski?

[illegible]

[illegible] mind să-i explice şefului situaţia la întoarcere.

Se gîndise să-i ceară învoire, dar îl cunoştea prea bine ca să spere că va obţine o aprobare. Ratînd avionul de luni, [illegible] la cursa directă Roma—Marsilia

Marţi dimineaţa „Şacal" se întîlni din nou cu Goossens.

— E-n regulă?

— Da, desigur.

[illegible]

[illegible]

[illegible] o cîrjă obs-

[illegible] „Şacal" o luă, o examină pe toate părţile [illegible] Dacă un zgomot nu se auzea [illegible] Goossens [illegible] să capteze privirea [illegible]

Perfect. Este exact ceea ce vrem.

După ce dimensiona cîrja [illegible] „Şacal" întinse [illegible]

Cred că [illegible]

Domnule, dacă nu mai doriţi şi altceva.

Nu, mulţumesc. Să nu uitaţi avertismentul pe care [illegible] dat în privinţa [illegible] absolute!

Nu am uitat [illegible] nu voi uita, domnule, răspunse [illegible] pentru care [illegible] cu atîta conştiinciozitate, avea în [illegible]

„Şacal" păru că-i citeşte gîndurile

[illegible]

[illegible] dreptul căruia era scris: „englez, blond, staturâ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

Miercuri dimineața, Kowalski băgă în buzunar C[illegible]ul 45 cu care Chazanet nu-i dădea voie să plece în oraș și părăsi hotelul luînd cu el o bască și un plasture pe care le cumpărase în ajun.

[illegible] care părea ab[illegible] pe Kowalski. [illegible] și cele două mașini porniră în direcția aeroportului.

[illegible] Kowalski pînă la casieria companiei „Alitalia". Deoarece mai [illegible] se instală pe terasă și comandă o cafea.

Cînd difuzoarele anunțară pasagerii pentru zborul de Marsilia să se prezinte la avion, agentul colonelului Rolland îl văzu pe Kowalski cu bască și cu un plasture mare brăzdindu-i fața

Imediat ce avionul decolă, agentul părăsi terasa aeroportului și se îndreptă spre o cabină telefonică, de unde vorbi cu Roma

— A plecat cu cursa 451. Ajunge la Marsilia la 12 și 10

După zece minute, acest mesaj ajungea la Paris, iar după [illegible] de zece minute la Marsilia.

Avionul ateriză exact la ora fixată și pasagerul [illegible] acestuia :

— El este, namila cu bască neagră și cu plasture pe față [illegible] și îi spuse aceleași cuvinte

Șirul dublu de pasageri începu să se scurgă [illegible] [illegible] Kowalski [illegible] Franței [illegible] Cannes [illegible]

La ușa apartamentului nr. 23, [illegible] de la

[illegible] reuși să-și scoată pistolul [illegible] altă măciucă îi izbi mîna, [illegible] lonțul ricoșă și lovi rotula [illegible] care se prăbuși răcnind. O a doua lovitură [illegible] să-i zboare pistolul din mînă. Cinci oameni [illegible] asupra lui Kowalski. Încăierarea nu dură mult. [illegible] ulterior că Kowalski primise în cap circa [illegible] de măciucă, înainte de a-și pierde cunoștința. [illegible] atîrna ruptă, nasul îi era zdrobit, iar fața era pl[illegible]. Cînd polonezul se prăbuși pe dușumea, numai [illegible] tre agresori mai erau în picioare. În afară de cel cu rot[illegible] unul primise [illegible] puternică între picioare. [illegible] întins pe jos, cu o mare vînătaie la tîmpla sti[illegible]

[illegible] grupului de polițiști ridică una din pleoapele lui Kowalski și se convinse că acesta mai trăiește Apoi formă un număr la telefon :

— Da, este aici. Natural că s-a opus. Guerini are rotula [illegible] noștință... două ambulanțe, cît mai repede.

Douăsprezece ore mai tîrziu, după o rapidă traversare a [illegible] la marginea Parisului.

[illegible] zi fu supus primului și singurului intero[illegible] [illegible] de la [illegible] a [illegible] pe [illegible] [illegible] [illegible]

Intr-un [illegible] se afla un om așezat [illegible] unei mese pe care fuma un mogâldeț fon. Acest om [illegible] colonelului Rolland

— Ascultă, dragă Victor, știi bine că pînă la urmă tot o să ne spui. Știm că ești un bărbat curajos și îl admirăm curajul. Dar oricît de tare ai fi, nu vezi rostul să taci? Crezi că colonelul Chazanet ar fi în stare să-ți [illegible]? Tu însuți știi foarte bine că nu are rost să taci. Gîndește-te [illegible] tot avem [illegible] nu ar fi mai bine să răspunzi la întrebările noastre și apoi să dormi, să dormi și nimeni să nu te mai deranjeze...?

[illegible] care cădea pe fața lui, fie din cauza loviturilor puternice pe care le primise la Marsilia

[illegible] atunci, ce rost are să taci? Spune-ne, ce face Chazanet la Roma? Pe cine așteaptă acolo?

[illegible] manșeta unui întrerupător electric de la care porneau două fire ce se reuneau la un transformator, aflat lîngă picioarele lui Kowalski

[illegible] turului intervenea des, pentru a-l ghida în meandrele [illegible]

— Ce fac acolo, la hotel, Chazanet, Montclair și Casson?... [illegible]

În aceeași seară, într-un mic birou aflat într-o [illegible] trei oameni lucrau în [illegible]

[illegible] ascultă amprenta de pe [illegible] de-al doilea să rezolve [illegible] de-al treilea, care dactilografia [illegible] mărcate cu un rînd de [illegible] [illegible] mesajul respectiv [illegible] exemplare [illegible] colonelul Rolland, [illegible] de fotocopiere, [illegible] pentru toți șefii de servicii interesați [illegible] care asculta la [illegible] [illegible] a înștiințat în următorii termeni: „Mașina [illegible]

[illegible] colonelul intră în biroul său. El parcurse [illegible] cele 26 de pagini ale depoziției lui Kowalski. [illegible] înțeleagă semnificația cuvintelor sale, adesea [illegible] de pe la mijlocul textului îi atrase [illegible] Rolland reluă lectura de la [illegible] pe îndelete, concentrîndu-se asupra [illegible] cu Sylvie, Indochina, Algeria, [illegible] Toate acestea erau clare pentru el, [illegible] tare nu-l interesau. Prin eliminarea [illegible]

izolaseră la Roma și de fiecare dată răspunsese că [illegible] să nu fie răpiți ca Argoud. Dar, în două rînduri, [illegible] la această întrebare, Kowalski adăugase și cuvîntul [illegible]

în depoziție. Nu era exclus ca cei trei șefi [illegible] întîlnit la Viena și apoi să se fi refugiat la Roma pentru [illegible] răpiți și a nu li se cunoaște un anumit secret

[illegible] apărură zorii, colonelul Rolland constată că nu pierduse [illegible] noaptea degeaba. Îi lipseau cîteva verigi care poate se așezau în cuvintele [illegible] imprimate pe bandă. Un telefon [illegible] nici o întrebare: murise

Colonelul începu să-și noteze lucrurile neclare din depoziție. [illegible] Cui să le [illegible]

Viena. Peste zece minute avea răspunsul: în Viena, în

afară de foarte multe [illegible] de persoane, doar o școală primară
[illegible]

In depoziția sa, Kowalski, [illegible] despre o [illegible] ori cuvintele „[illegible]“. Acest [illegible] din textul [illegible] Kowalski [illegible] interogau, căpăta o semn[illegible] al unui asasin străin, cu părul blond, pe care [illegible] îl contactaseră probabil la pensiunea Kleist [illegible] zile înainte de a se baricada în hotelul din Roma [illegible]

[illegible] acest individ exista în realitate, colonelul Rolland își explica într-un fel cauza valului de jafuri ce se [illegible] cerea o sumă mare pentru a executa o anumită misiune și Rolland știa că doar o singură operație putea să justifice necesitatea procurării unei sume foarte m[illegible]

La ora șapte, colonelul dădu ordin să se trimită urgent un mesaj biroului SDECE din Viena și ceru toate copiile dactilografiate ale înregistrării de pe bandă, pe care le [illegible] în fișetul său. Apoi începu să redacteze un raport purtînd inscripția „strict secret“. Descrise pe scurt toate fazele operației pe care o întreprinsese din proprie inițiativă, făcînd apoi o analiză metodică și dînd o interpretare depoziției lui Kowalski. Ultimul paragraf al raportului fu redactat cu deosebită grijă: „La ora actuală este în curs de desfășurare o anchetă menită să descopere acest complot. Dacă presupunerile mai sus expuse se vor dovedi a fi întemeiate, complotul constituie cea mai gravă amenințare la adresa președintelui. Extrema gravitate a situației reclamă măsuri urgente pe plan național întrucît, [illegible]

[1] Bine (lb. franceză)
[2] Lichidare (lb. franceză)
[3] Blond (lb. franceză).
[4] Asasin (lb. franceză).

știm decît numele de cod, să fi fost arestat pentru a atenta la viața președintelui“.

Contrar așteptărilor, colonelul Rolland dădu curs propunerii și raportul, pe care îl introduse apoi într-un plic Alpha, fu trimis destinat celor mai secrete dosare [illegible] apoi [illegible] acestuia.

Comisarul Jean Ducret fu [illegible] de către [illegible] care îi dădu să studieze un [illegible] de cîteva piese ale dosarului, [illegible] privitor la [illegible]

Rolland are dreptate

Dacă ceea ce afirmă el [illegible] pericol deosebit de [illegible] de persoane [illegible] conducători de servicii secrete [illegible] Franța, prezența noastră [illegible] de agenți [illegible] C.A.S. [illegible] de a lupta împotriva [illegible] sau altor [illegible] Vă rog să [illegible] chestiune.

Comisarul [illegible] general al Poliției [illegible] Orașelor de Grație [illegible]

Pătrunzînd în cabinetul [illegible] se [illegible] să nu atingă [illegible] și cele trei ferestre înalte cu vederea spre parcul palatului, de unde [illegible] cabinetului [illegible] pe prezentă decît [illegible] securitatea sa. Aceasta era una dintre cele mai grele sarcini ale comisarului Ducret.

Gîndindu-se la conținutul dosarului pe care-l avea în servietă [illegible] ministrul de interne nu se prea simțea în apele lui.

— Se pare că ați dorit să mă vedeți în legătură cu o chestiune urgentă. Vă ascult.

Ministrul trase [illegible] [illegible] să vorbească cu [illegible] [illegible] [illegible] stînd [illegible]

[illegible] primească raportul. După trei minute îl închise dosarul și întrebă :

— Și ce trebuie să fac eu ?

[illegible] ei". Imediat președintele îl întrerupse :

[illegible] dintele republicii să nu dea înapoi în fața amenințării.

Ministrul înțelese că a pierdut. Două minute mai tîrziu, el cobora în grabă scările palatului. Ajuns la birou, îl convocă de urgență pe șeful de cabinet, Alexandre Sanguinetti, care răspundea de trupele C R S. [1], căruia îi expuse situația

— Aș putea să-l prind pe acest „Șacal", dar cum s-o fac dacă președintele ne interzice să luăm măsurile necesare, spuse Sanguinetti

— Ascultă, Alexandre ! În primul rînd nu sîntem siguri de exactitatea celor afirmate de Rolland Am luat legătura cu Guilbaud și sper să ne dea chiar în această seară unele informații despre activitatea desfășurată de șefii O.A.S. la Viena Oricum, trebuie să admiți că o urmărire pe scară națională a unui străin despre care nu cunoaștem decît numele de cod este o acțiune foarte puțin realistă. În această privință, eu împărtășesc ideile președintelui. De fapt, el a dat niște ordine care trebuie să ne fie tuturor foarte clare, și anume : orice [illegible] orice cercetare, precum și orice aluzie sînt interzise [illegible] cadrului nostru restrîns

— Dar programul oficial al președintelui, interveni Sanguinetti, trebuie neapărat modificat. Orice apariție a sa în public trebuie să fie anulată pînă cînd teroristul va fi imobilizat

[illegible] anula nimic, fii sigur. Nu va accepta nici o ami-

— Și atunci, ce putem face ?

— Eu nu am afirmat că nu sîntem liberi să acționăm, rec-

[1] Corpul Republican de Securitate

[illegible] acțiune, nu vor trebui să cunoască scopul măsurilor ce

[illegible] au fost între- Agentu care [illegible] anet, Rene Mont-

După ce i s-a dat o sumă de bani, el a acceptat să caute [illegible] istrul pensiunii pentru a vedea dacă numele șefilor O.A.S [illegible] perioada 12—18 iunie, știut fiind că la [illegible] nerul l-a recunoscut

în fotografie pe Chazanet, care a reținut la 15 iunie o cameră sub numele Schulze. El și-a mai amintit că Chazanet a fost vizitat de un individ despre care a putut să dea doar urmă-toarele semnalmente: un tip bine legat care vorbea franțuzește, având în jur de 30 de ani, părul blond, trăsăturile regulate și ochelari negri. M-am gîndit să cerem concursul recepționerului pentru întocmirea portretului robot al individului care l-a vizitat pe Chazanet, dar am ajuns la concluzia că nu este posibil, deoarece l-am reținut drept polițist austriac. Cît timp l-au interogat trei ore, dar acest artificiu nu poate fi folosit la infinit. Pe de altă parte, este puțin probabil ca, după cîteva luni, recepționerul să-și mai amintească toate elementele ce ar putea duce la întocmirea portretului robot al unui om ce purta ochelari negri, pe care l-a zărit câteva secunde, fără a acorda vreo importanță deosebită.

Locotenentul Lebel tăcea. După un timp, ministrul întrebă:

— Ei bine, domnilor, ce propuneți? Trebuie să-l prindem pe acest om! Ne trebuie un mijloc de realizare a acestei operații în cadrul unor limite care ne sînt impuse. Evident, trebuie mai întîi să stabilim care dintre serviciile aici reprezentate este cel mai competent pentru executarea acestei misiuni.

— Cred că toți cei de față ne dăm seama că în nici un caz o asemenea misiune nu poate fi îndeplinită de Serviciul [illegible]. Ne aflăm în permanență în preajma generalului, or ancheta despre care vorbim presupune acțiuni ce nu pot fi întreprinse de personalul din subordinea mea, intervenî comisarul Ducret.

După ce ministrul trecu în revistă pe fiecare din [illegible] a spus primul [illegible] s-o oprească asupra uneia sau alteia dintre [illegible]

[illegible]?

[illegible] Ducret [illegible] SDECE [illegible] poate [illegible] [illegible] C.R.S., deoarece, [illegible] Parchet [illegible] de [illegible] Afacerile Serviciul. Atît [illegible] nu [illegible] impetra [illegible] DST [illegible] tul poate [illegible] [illegible] iar Informațiile [illegible] intrucît nu știu

---

[illegible]

[illegible] imediate să cerceteze, de unde și [illegible] C.R.S. [illegible] poate face nimic, deoarece nu are [illegible] un element despre [illegible] pe care ar trebui să-l urmărească. Acolo din lipsa mijloacelor [illegible] toate forțele poliției sînt puse în [illegible] în acest caz, cred că primul pas [illegible] [illegible] sînt lipsite de sens. [illegible] un nume putem [illegible] [illegible] bara aceasta avem [illegible] evident, îl avem în [illegible] [illegible] pierdut un secret [illegible] [illegible] care este cel mai bun [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Ducret [illegible] Cît de [illegible] [illegible] [illegible]

... post de șef al Diviz... omoruri din cadrul Br... ... se vorbeșt... ... cei care sperau să-l ... ... Lebel merita cu prisosință promovarea

D... ... ședințe toate exemplarele raportului L... ... ministrului Numai Lebel ... ... exemplar. E... ... obținuse ... ... pereze în mod discret cu șefii unor organe de ... ... nătate, susceptibili de a poseda în evidențele ... ... fesionist de talia lui „Șacal". Comi... ... interes personal pe cei care ar urm... să le ceară sprijinul în mod neoficial, asigurându-i de mai ... că operația avea să fie cît se poate de discretă.

Dacă de la intrarea sa în poliție toate anchetele lui Lebel ... ... cu succes, aceasta se datora în primul rînd unei calități personale deosebite : inspira încredere oamenilor și îi determina să se destăinuiască Lebel nu avea prestanță fizică și nici agilitate verbală deosebită, calități care de obicei îi ajută pe polițiști în cursul interogatoriilor

Mic de statură, puțin pretențios față de ținuta vestimentară, cu gesturi timide, comisarul Lebel făcea notă discordantă printre ceilalți anchetatori și de aceea cei anchetați preferau să-i facă lui mărturisiri decît altora. Dar blîndețea și simplitatea comisarului ascundeau o subtilitate, o finețe și o ascuțime deosebită a gîndirii, precum și o hotărîre inflexibilă de a nu face concesii în îndeplinirea îndatoririlor sale Deși fusese amenințat în repetate rînduri de cei mai periculoși gangsteri din Franța, precum și de o serie de oameni bogați și influenți, comisarul Lebel nu cedase

Părăsind sala de ședințe, Bouvier și Lebel se așezară pe ... ... curtea mi... terului.

— Vei lăsa la o parte orice problemă ! începu Bouvier. ... ... Vrei să-ți dau ... liniștit pentru această misiune ?

— Nu, este foarte bun cel pe care-l am.

— Perfect. În orice caz, începînd de acum, el devine cartierul general al „Operației Șacal" Vrei să-ți dau un om care ...

— Da, pe Caron.

— De acord.

— Dar va trebui să cunoască și el problema... or, ordinul dat...

... întrerupse Bouvier Este limpede că ... ... Vă telefona imediat ce ajungem la biro... ... cere aprobare ca și Caron să cunoască to... ... Și încă ceva Sanguinetti a sugerat ca ... ... pat azi la ședință să fie informat cu re... ... situației Ministrul a aprobat și a ... ... în fixate seara la ora 21 la ministe... ... despre evoluția evenimentelor

... pe de rost aproape involuntar Lebel, ... Acesta hotărît Situația este foarte gravă ... ... cît mai repede în ... ... Dacă reușește să-l identifice ... Dacă reușește să-l aresteze ... va reveni Serviciului Acțiuni

... fața sediului Poliției județene Lebel ... ... Bouvier se forțase să privească ... ... misiunea dificilă care-l aștepta

... răspîndi dintre Bouvier și ... ... Caron, în ... ... dădu să coboare, Lebel îl ... ... despre ședința de ... ... Caron era complet ... ... importanța misiunii

— Știu ce crezi, Lucien. N-avem ce face. Riscurile me...

— Dar nu avem nici un element...

... dacă ... ... că dispunem de cele mai mari puteri ... ... cea mai vrednică poliție franceză Va rog să ... ... și îmi spui ce mai trebuie să fac

1. Iei măsuri ca secretara mea să fie mutată la alt ser... Dumneata vei cumula și atribuțiile ei.

2. ... la administrație un pat de campanie pentru ... că va fi de lucru și noaptea.

3. ... obiecte de toaletă, un rezou și ce mai trebuie ... fată.

4. Iei măsuri ca centrala telefonică să ne rezerve în per... ... în contact cu străinătatea, precum și un telefonist ... să-ți dea în permanență și exclusiv la dispoziția noastră Să-ți dea cel mai bun om.

5. Faci o adresă prin care eu aduc la cunoștință că dom...

neata esti adjunctul meu și că acționezi în numele meu, și trimiți cîte o copie șefilor de servicii care au participat la ședința de astă-seară, prezidată de ministru. Atît. Dar urgent. Începi cu centrala telefonică. Vreau cît se poate de repede legătura cu directorii poliției criminale din cîteva țări pe care, din fericire, îi cunoști personal de la ședințele Interpolului. Te rog să notezi ce mă interesează în primul rînd: Brigada criminală a F.B.I.-ului din Washington; comisarul adjunct al Scotland Yard-ului; directorul poliției criminale din Belgia, Italia, Germania federală și Africa de Sud. Dacă nu-i găsești la birou, caută-i acasă și stabilește ca mîine, între orele 7 și 10, să poți vorbi cu ei de la centrul de telecomunicații al Interpolului. Convorbirile să aibă loc pe ultrascurte, în direct, fără nici un intermediar. Fă-i să înțeleagă că trebuie respectat un secret desăvîrșit și că este vorba de o situație extraordinar de urgentă, care privește țările lor tot atît de mult ca și țara noastră. La ora șase să am lista rezervări convorbirilor în ordinea succesiunii lor. Acum, eu plec la Brigada criminală să văd dacă din întîmplare dau de numele vreunui asasin străin care a operat în Franța fără să fi fost arestat.

Cînd Lebel ieșea din clădirea Poliției judiciare, ceasul de la catedrala Notre-Dame bătea miezul nopții. Începea ziua de 12 august.

Colonelul Raoul Saint-Clair de Villauban ajunse acasă cu puțin înainte de miezul nopții. Ultimele trei ore le petrecuse dactilografiind un raport amănunțit cu privire la ședința care participase în Ministerul de Interne. Trebuia ca acest document să fie pe biroul secretarului general de la Elysée încă la prima oră a dimineții zilei următoare. Cum raportul avea caracter strict-secret, el nu putuse apela la serviciile unei dactilografe. Colonelul strecurase în material o notă de scepticism privind oportunitatea alegerii unui simplu comisar de poliție pentru rezolvarea unei situații atît de complexe, deși el personal nu credea în reușita unei tentative de asasinare a președintelui de Gaulle.

Cu toate acestea, colonelul Saint-Clair își propusese ca la ședințele ce urmau să aibă loc în fiecare seară la Ministerul de Interne să-i pună lui Lebel întrebări care să dea tuturor celor prezenți că la secretariatul președintelui nu se pierde din vedere nici o clipă gravitatea situației. Fiecare din ele urma să-i reveleze lui, figura și aceea de a organiza măsurile publice și itinerariile președintelui.

Abia intrase în holul apartamentului, cînd din dormitor se auzi o voce catifelată:

— Te-ai întîrziat, Lebel? Mă aștepți de mult?

— Ea dreaptă Jacqueline. Mă aștepți de mult?

Proaspăta divorțată, Jacqueline Dumas, membră activă a O.A.S., fusese trimisă de organizație pe lîngă colonel, venise alergînd în întîmpinarea lui în o cămașă de noapte pe cît de scurtă pe atît de transparentă, festonată cu dantelă, îi punea în valoare cursele voluptoase. Tînăra femeie se agăța cu mîinile de gîtul lui, sărutîndu-l.

— Dă-te încolo, că îndată, spuse el.

Jacqueline dansă cu același pași ușori și grațioși. De 15 ori de ... împreună, ea își dăduse seama că numai prin ... și prin etalarea unei cît mai rafinate seducții ... dorințele colonelului.

— Gr... mîncat de tine. De ce ai venit atît de ... ceva?

— ... te interesează pe tine soarta ...

— ... o explicație. La birou nu pot sta ... zadarnic, știai și tu că ți se fi întîmplat ceva ... — a, îmi telefona ...

... am avut de lucru. A fost ceva foarte ... urmărit neîncetat în seara asta. Trebuia ... fi fost singur în birou, dar am fost ... Nu mă interesează plecarea din Paris ...

— Oricum, am impresia că stai la birou și cînd trebuie și cînd nu trebuie. Știai doar că te aștept.

Între timp colonelul se strecurase în pat alături de ... Cu mîna ... mîngîie neprecupețind cuvintele din îndatoririle și îndemînarea ei de curtezană.

— Nu-i chiar așa... Se pare că O.A.S. vrea să-l suprime pe ... Complotul a fost descoperit cu puțin înainte de ... Trebuia ... Am întîrziat mașini, de aceea am întîrziat.

— Ori habar nu ai, ori vrei să mă impresionezi. Toată ... știe că O.A.S. a fost lichidată.

— Nicidecum, răspunse colonelul. Au angajat un străin ... (secretariatul).

O ... de ... mai tîrziu, în timp ce colonelul își ... Jacqueline reflecta la cele pe care le aflase ... despre vreun complot, ea știuse că cele aflate ... Dar altă dată, de altă dată deosebită. De aceea, aștepta prima ... ale ceasului indicară ora ... se dădu jos

operația este compromisă răspunse Montclair. Nu văd de ce ar mai interesa o capitulare în Franța.

În principiu ai dreptate. Dar dacă procedează așa, „Șacalii" știu că se joacă cu bani. Or, suma este foarte mare. Trebuie să ținem seama și de faptul că ei o are în primele sale planuri.

Cred că ai dreptate, răspunse în urma celor petrecute.

— Sincer vorbind, nu cred. Știu însă că un profesionist nu renunță prea ușor la ceva început. Dar nu mai pot face nimic pentru el. Nici măcar cu Valmy nu mai pot vorbi, ar însemna să-l compromit și pe el.

14

[illegible] dragă pe [illegible] Dar [illegible] o dată după [illegible] O dată [illegible] de [illegible] ore [illegible] Nu [illegible] de ultima [illegible] Franța a [illegible] [illegible] [illegible]

internațional. Cu înțelepciunea unui vechi polițist, nu-i era greu să-și închipuie cît de grea era sarcina omului cu care vorbise la telefon și pe care voia din toată inima să l ajute.

Mallinson apăsă [illegible] și sună secretarul [illegible] prese.

— Vei merge la arhivă și, în numele meu, te vei adr[illegible] lui Markham. Îi vei cere o listă a tuturor asasinilor de [illegible] profesioniști [illegible] în țară. Nu mă refer [illegible] rind, ci la cei capabili să execute asasinate în rîndul [illegible] lor politici. Urgență maximă!

După plecarea secretarului, Mallinson parcurse cerc[illegible] [illegible] un raport către directorul Poliției metropolitane. La sfîrșitul raportului [illegible] cetărilor întreprinse la arhivă. După circa trei ore, i se raporta

— Markham a consultat fișierul dar nu a găsit pe nimeni care ar putea să ne intereseze pe noi. Există 17 profesioniști, dintre care zece sînt în detenție. Toți fac parte din bande cunoscute în marile orașe. Markham este de părere să vă adresați Serviciului special.

După plecarea secretarului, Mallinson introduse din nou raportul în m[illegible] și completă spațiul lăsat liber cu rezultatul cercetărilor f[illegible] te la arhivă, menționînd în el că a transmis cazul Serviciului special.

Apoi semnă raportul întocmit în trei exemplare, dintre [illegible] pe unul [illegible] al hainei. După aceea, scrise pe o foaie de hîrtie:

„Destinatar: comisar Claude Lebel, director general adjunct, Poliția judiciară, PARIS.

Expeditor: comisar adjunct Anthony Mallinson, Scotland Yard, LONDRA.

[illegible] denta noastră, [illegible] Trebuie să fie adresată în timpul cel mai scurt. Mallinson.

Data: 12.08.1963."

Către ora prî[illegible] urgența cu Dixon, [illegible] de discuții și după ce-i înmînă acestuia exemplarul trei a[illegible] : [illegible] mit în cursul dimineții, la despărțire, Mallinson îi spuse:

Sau-mă, dar este de [illegible] De [illegible] [illegible] pe care [illegible] [illegible] în pauza [illegible]

[illegible] cel [illegible] [illegible] [illegible]

să aștepte două secunde care să-i dea cale liberă. Una avea să i indice numărul de telefon din Paris, de unde urma să obțină toate informațiile utile privind deplasările președintelui de Gaulle precum și dispozitivul de protecție al acestuia. Cealaltă semnătură urma să-l atenționeze în cazul în care ar fi fost depistat. [illegible] de către Hoffert să nu piardă timpul până la sosirea celei de-a doua semnături, [illegible], în fața oglinzii exercițiul de autograf. După câteva încercări numeni nu s-ar fi îndoit că [illegible] aparține lui Peter.

În semnătura sosi în dimineața zilei de 9 august [illegible] precedat de obișnuitul scurt mesaj „Protector, [illegible] Maestrul Nr. 1. Prezentați-vă astfel — [illegible] — Vladimy Nerov".

[illegible] mai târziu, „Saul" [illegible]

[illegible] imediat după [illegible] intră în cabină, introduse **într-o cabină automată din holul aeroportului, luînd cu el numai geanta care** [illegible]. După ce coborî [illegible] spre barul de [illegible] cu o săptămînă înainte. Prezentă **bonul și, luînd valiza, se îndreptă spre un hotel modest, situat în apropierea gării. Închirie o cameră pentru o noapte.**

Imediat ce ajunse în cameră, încuie ușa, dădu drumul [illegible] Pentru [illegible] deschise aproape două ore Valiza [illegible] pe pat. Cînd constată că [illegible] care ar fi putut [illegible] și sprijinindu-se [illegible] Apăsă pe [illegible] dezbrăcă de la [illegible] pernă, [illegible] cu care [illegible] caldarîm [illegible] fără a fi observat [illegible] Cu pașaportul [illegible] **aeriene „**

[illegible] acesta **intră în posesia celor trei valize**

[illegible] cîteva ore mai înainte în cabina cu oficiul [illegible] compatriei aeriene. Apăsă [illegible] [illegible] superficial pașaportul. [illegible] [illegible] un prînz frugal în restaurantul [illegible]

[illegible] să de „uniformă" îi atrase **solicitudinea tuturor funcționarilor** de pe aeroport. Astfel, el **fu ajutat să se urce în** [illegible] care fusese legitimată **cu avionul, iar cele două stewardese** [illegible] să se îngrijească **cît mai bine. La ora 16,15** [illegible] **aterizară pe aeroportul din orașul Milano, unde aterizară după** [illegible]

[illegible] verificarea pașapoartelor [illegible] [illegible] Valiza [illegible] pe [illegible] [illegible] se afla [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

— **Da.**

— **Aveți ceva de declarat ?**

— **Nu, nimic.**

— **Călătoriți în interes de afaceri ?**

— **Nu, sînt în vacanță. Sau, mai bine zis, în concediu de** [illegible]

— **Pot să văd pașaportul dumneavoastră ?**

După ce examină documentul, vameșul i-l restitui fără să [illegible] ceva.

— **Vreți să deschideți valiza de la mijloc ?**

Scotocind printre hainele preotului danez și ale studen- [illegible] care ascundeau [illegible] pentru Vaticanul [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] mai sprijină în cîrje.

Zece minute mai tîrziu, „Şacal" se afla într-un taxi care-l ducea spre hotelul „Continental", unde cu două zile în urmă i rezervase, de la Londra, prin telefon, o cameră pe numele Duggan.

III

Comisarul Thomas, care şi aşa era destul de necăjit din [illegible] primise de la Dixon o misiune ce-i dădea multă bătaie de cap.

— Nu am vreun nume pe care să-l cauţi. Este vorba de o muncă grea, cu lopata. Încearcă să-mi rezolvi cazul pînă mîine.

Thomas avea de cercetat o mulţime de dosare. Singura speranţă o constituia faptul că era vorba de un profesionist, şi nu de unul din nenumăraţii indivizi care otrăvesc existenţa agenţilor Serviciului special înainte şi în timpul vizitei în Anglia a oamenilor de stat străini.

Era noaptea tîrziu cînd doi dintre inspectorii lui Thomas îi raportau acestuia că nu găsiseră nimic în maldărul de dosare şi fişe cercetate.

— Este limpede, concluse Thomas, nimeni nu corespunde datelor care ne-au fost furnizate.

— Nu ar fi exclus să existe vreun englez care să [illegible] pentru a [illegible] dar probabil că nu figurează în evidenţa noastră, interveni unul din subalternii săi.

[illegible]

[illegible] unul din inspectori, am o [illegible] Trebuie să aibă [illegible] străin. [illegible] SIS a aruncat vina [illegible] bindu-se de el.

După plecarea celor doi subalterni, Thomas continuă să

[illegible] la ideea emisă de unul din ei. La S.I.S. îl avea pe Lloyd care, sub acoperirea de funcţionar al Ministerului de Externe era de fapt cadru al Secret Intelligence Service.

Thomas şi Lloyd se întîlniră după ora 8 seara într-un local [illegible] Tamisei.

— Am o problemă la rezolvarea căreia cred că ai putea [illegible] începu Thomas şi-i explică despre ce era vorba. [illegible] căutat de francezi este englez, după părerea mea [illegible] şedere în ţară, limitîndu-şi activitatea în afara [illegible] Cu alte cuvinte, numai serviciul tău putea să-l [illegible] Aici în ţară noi nu am descoperit nimic. M-am [illegible] înainte de a-i trimite lui Lebel răspunsul ne- [illegible] la Paris.

[illegible]

[illegible]

Thomas se [illegible]

[illegible] clipe de tăcere, după care Lloyd începu:

[illegible] Fă-mi acest [illegible]

Agentul nostru în zona Caraibilor mi-a relatat, cu vreo doi [illegible] că [illegible] Republicii Dominicane [illegible] fost asasinat cu sprijinul unui trăgător de elită englez.

Urmară cîteva minute de tăcere, în timpul cărora cei doi goliră paharele, privind apele întunecate ale Tamisei.

— Şi... individul... cum se numea?

[illegible]

— Cel care ţi-a relatat cazul nu a întocmit nici un raport în acest sens?

— Cred că da, potrivit regulii.

[illegible] să dau de [illegible]

— Să încerc. Dacă găsesc ceva, te sun mîine. Deşi, să-ţi spun sincer, cred că este o şansă dintr-o mie ca individul [illegible] care ţi-am vorbit să fie unul şi acelaşi cu cel căutat [illegible]

În timp ce Thomas şi Lloyd discutau pe malul Tamisei, [illegible] Paris [illegible] Mitro, comisarul Lebel luă parte la [illegible] zilnice ale comisiei ministeriale, la sediul Ministerului de Interne. Şedinţa era prezidată de [illegible] şeful tuturor serviciilor de poliţie [illegible] luă cuvîntul şeful de cabinet al [illegible] a prezenta măsurile luate în cursul [illegible]

situate de-a lungul frontierelor Franței pri
să examineze foarte atent bagajele tuturor stră
trebuia să fie verificat foarte riguros de către un ag
D.S.T. Despărțit de restul sălii printr-o balustradă de
mea se aflau câțiva polițiști și câțiva oameni de
dintre ei păreau preocupați doar să observe că
acești ultimi păreau interesați doar de cele mai
Cineva făcu propunerea ca unul din cei trei
la Roma să fie trimis la Paris. Dar
fie informat despre „Operația Șacal", Ministerul de
de ordin diplomatic.
sarelor de care dispunea S.D.E.C.E. se soldase cu rezultat ne-
gativ. Nu se dăduse de urma nici unui asasin politic profe-
ților acestei organizații
După ce directorul informațiilor generale arătă că cerce-
tările efectuate la arhivă fuseseră la fel de infructuoase, luă
cuvîntul șeful D.S.T. La ora 7 și jumătate, în dimineața zilei
respective, a recepționat un apel telefonic din oficiul poștal
cei trei șefi ai O.A.S. Încă cu două luni în urmă, cînd se sem-
ceptarea tuturor apelurilor telefonice adresate din Franța către
acest hotel. La centrala telefonică, funcționarul de serviciu scă-
pase din vedere în primele momente că numărul de telefon
cerut figura pe listă, făcuse legătura și abia apoi anunțase
D.S.T.-ul. Avusese totuși prezența de spirit să asculte convor-
birea
După ce șeful D S T citi conținutul mesajului transmis
liniște prelungită
individul respectiv despre prin-

motive să
Valmy
– Valmy a fost arestat
Nu, am ajuns
de la poștă
Un perfect exemp
Saint-Cloud
privați de
– Nu
întreg
Lebel
Marsilia
implică
de la
pe
mulți
De fapt
Crezi
Lebel începu să prezinte măsurile pe care le întreprinsese:
— Am primit răspuns la toate apelurile telefonice lansate
nu avem încă vreun rezultat pozitiv, dar Serviciul special
a două „accidente" în care și-au găsit moartea niște rivali

...ia... Al doilea individ suspect indicat de FBI ...e... fost mentre în garda unui șef de bandă din New York ...e... Se pare că e de tipul de om capabil să asasineze în ... Se... ...ă fie bine plătit. Din ...ară din străinătate, ...ă fie bine plătit. Din Belgia ... ...ă pe... actualmente urmărit ... de... belgian... prin America Centrală. Un ... individ suspect este un german fost major SS, urmărit pentru crime de război. El a trăit mult timp în Germania federală, ...ost... ...esteiat în asasinarea ... ...ă... ...ă... ...ă

[illegible] de care o făcuse cu cîtva timp înainte [illegible] el aflase că [illegible] în Franța [illegible] în Italia nu cereau [illegible]

[illegible] „Șacal" prima adresă [illegible] de [illegible] pentru [illegible] Franța

[illegible] demontabile ale armei [illegible] închiriase intenționat o „Alfa Romeo", deoarece, studiind revistele de specialitate pe care le găsise la Londra, constatase că dintre mărcile italiene de automobile aceasta avea un șasiu de oțel solid, cu nervuri de colțar destul de late. Țevile, înfășurate în pînză subțire de sac, erau bine fixate cu sîrmă și cu puncte de sudură, fiind practic invizibile, cu atît mai mult cu cît peste ele avea să se depună un strat de noroi și praf.

După 24 de ore de la sosirea sa în Milano, „Șacal" intră din nou în camera închiriată la hotel, cu mulțumirea celui care știe că a făcut o treabă bună.

Comisarul Thomas își petrecuse dimineața și o mare parte a după-amiezii căutînd urma unui om despre care nu știa nimic [illegible] dusă cu obținerea fotocopiilor [illegible] pașapoarte semnate de [illegible] [illegible] ate în cereri, la Londra, iar ceilalți în [illegible]

În cursul dimineții, [illegible] poliția regională dădu de [illegible] Unul se pregătea să plece [illegible] Examinarea pașaportului său arătă că nu pusese niciodată piciorul în Republica Dominicană. Omonimul său provincial fu găsit într-un hotel din Blackpool. În urma discuției purtate cu doi polițiști, el consimți să se pătrundă în apartamentul

[illegible] poliștilor că locu[illegible] 1960, fără [illegible] de vest al [illegible] la persoana [illegible] la adresa indicată și în fișele [illegible] să i se viziteze apartamentul. La bătăile [illegible] răspunse nimeni, iar veci[illegible] Întorcîndu-se la Scotland Y[illegible]

Așteptînd această informație, Thomas primi un telefon [illegible] în care era invitat să se prezinte imediat pe Downing Street [illegible] ul ministru

[illegible] Thomas, am fost informat despre o anchetă [illegible], domnule prim-ministru

— [illegible] și că scopul acestei anchete este descoperirea unui [illegible] execută o misiune, în curînd, în Franța.

— Nu mi s-au dat explicații, domnule prim-ministru. Mi s-a cerut numai să stabilesc identitatea acestui eventual [illegible]

— Domnule prim-ministru, cred că în Franța există te[illegible]

— Exact. De altfel, nu ar fi primul atentat împotriva lui [illegible] birou și continuă :

— V-ați gîndit vreodată că în țara noastră există perso-

[illegible] se care ar dori ca ancheta dumneavoastră să se [illegible] mai multă energie și eficacitate?

[illegible] fiindcă nu mi-am închipuit așa ceva, răspunse Thomas surprins.

— Vă rog să-mi expuneți pe scurt stadiul actual al anchetei pe care ați întreprins-o.

Thomas se strădui să facă premierului un rezumat pe cât de clar pe atât de succint al afacerilor întreprinse de el. Când termină premierul fără să spună ceva, începu să privească prin fereastră trăgînd la întâmplare cu urechea la cele spuse de Thomas și părînd fără un sentiment de [illegible] referitor primului [illegible] pentru [illegible] scoase papa într-o [illegible] masivă de cristal și își privi interlocutorul drept în [illegible] este prietenul meu. Dacă pe [illegible] pândește un pericol atît de mic care pornește de la noi, [illegible]. Vă rog deci să depuneți toate eforturile pînă ajungeți la o anumită convingere într-un sens sau altul. Apoi, vă rog să veniți să-mi prezentați un raport. Se înțelege, sper, că dacă dați peste acest Calthrop îl arestați imediat? Este clar?

— Perfect, domnule prim-ministru.

Premierul înclină capul indicînd că întrevederea s-a terminat. Thomas se ridică să plece, dar, cum el ezita, îi fu adresată o nouă întrebare:

[illegible]

La Interpol [illegible] poliția franceză mai [illegible] pe acest Charles Calthrop. [illegible] un lot în Republica Dominicană [illegible] împotriva lui Truj[illegible]. [illegible] răspunse [illegible] piste false [illegible].

[illegible]

[illegible] ore mai tîrziu, Thomas avea la dispoziție o echi[illegible] cei mai buni [illegible] serviciului [illegible] pe anchete, cu [illegible] și le ceru să păstreze o discreție absolută.

Din documentele procurate de la organele fiscale reiesea că Calthrop nu lucrase la nici o firmă de pe teritoriul Angliei, pe parcursul anului 1962, și că anul 1961 îl petrecuse în străinătate. Totodată, rezulta că în cursul anului fiscal 1960 [illegible] lucrase pentru fabrica [illegible] de arme ușoare. O oră mai [illegible] Thomas [illegible] directorului firmei [illegible] proprietarul fabricii îl informă pe Thomas [illegible] un an în urmă. Cu această [illegible] află un amănunt foarte important, și anume că în cursul lunilor decembrie [illegible] ianuarie 1961 Calthrop fusese trimis în Republica Dominicană pentru a [illegible] cu șeful poliției lui Truj[illegible] un lot de arme [illegible]. El [illegible] repede Republica Dominicană [illegible] ore. Era normal ca un om [illegible] ruiul dolarilor și plecat [illegible] Calthrop declarase că [illegible] într-o [illegible] șefului [illegible] fugise [illegible] Persan, [illegible] serviciu [illegible] insulă.

— De ce a părăsit Calthrop firma dumneavoastră? se interesă Thomas.

[illegible]

[illegible] Thomas: potrivit celor afirmate de director, Calthrop nu prea prindea la arme cînd fusese angajat de firmă. Dar [illegible] trăgător de elită nu trebuia să fie și un bun cunoscător

de arme? Desigur că el avusese posibilitatea să se familiarizeze cu această tehnică în cursul anului petrecut la [illegible] Dar [illegible] timpului, care era explicată faptului că insurgenții din [illegible] Dominicană îl angajase [illegible] atentat?

Intrînd în birou, Thomas fu informat de unul dintre [illegible] tori că în urma unei anchete efectuate printre [illegible] Calthrop se aflase că acesta fusese văzut plecînd, [illegible] zile în urmă, în Scoția, la pescuit. În [illegible] căpere, Thomas simți în spate un frison rece. În timp [illegible] numelui [illegible] portul cu privire la cele aflate [illegible]

— [illegible]?

[illegible]

— [illegible] dar... literele din care este format cuvîntul „ŞACAL"[1] corespund literelor cu care încep numele și prenumele lui Charles Calthrop

— Ei drăcie! exclamă Thomas uimit și întinse mîna spre telefon

A treia ședință la Ministerul de Interne francez consacrată „Operației Șacal" începu puțin după ora 22

Primul care luă cuvîntul fu generalul Guilbaud. Fostul [illegible] Cu toate acestea, [illegible] importante din dosar fuseseră trimise pentru orice eventualitate [illegible] de urmă acest

[1] În limba franceză: CHACAL.

[illegible] fi scos din discuție de către cu atît mai mult [illegible] parul integru interesat [illegible] general opuse celor care [illegible]

Dar Afr. a de Sud se [illegible] armata partizanilor [illegible] fere din Vest [illegible] la frontiere [illegible] a trafica [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

— Nu nimic, răspunse Lebel [illegible]

— Ne aflăm deci tot la punctul de plecare, murmură mi[illegible]

— Comisarul Lebel nu dispune de nici un indiciu care să-i [illegible] cu subalternul său.

În acest timp se auzi[illegible] cîteva bătăi discrete în ușa sălii de ședințe. Ministrul își încruntă sprîncenele. Ordinul era categoric. Nu trebuia să fie deranjat decît în caz de extremă [illegible]

Unul din secretarii ministrului apăru în prag, vizibil jenat.

— Vă cer scuze, domnule ministru. Comisarul Lebel este chemat urgent la telefon... de la Londra.

Simțind ostilitatea celor de față, secretarul adăugă, spre a se disculpa:

— Insistă că este foarte urgent

După cinci minute, cînd Lebel intră din nou în sala de ședințe, atmosfera era la fel de încărcată. Rezulta că în lipsa [illegible]

— Cred, domnule ministru, începu Lebel, că sîntem în po[illegible]

După o jumătate de oră, ședința lua sfîrșit într-o atmosfer[illegible]

tate [illegible] de lîndă-s-o face publicitate, să se declanșeze în întreaga Franță cercetări de amploare pentru a captura și, la nevoie, lichida pe Charles Calthrop.

Amănunte privind pe acest individ urmau să sosească a doua zi dimineața, transmise de la Londra prin telex. Dar, între timp, Serviciul de [illegible] generale putea întreprinde [illegible] măsurile necesare la [illegible] de frontieră și la prefecturile de poliție. La rîndul său, D.S.T. urma să trimită [illegible] semnalmentele lui Calthrop tuturor porturilor, gărilor și aeroporturilor, împreună cu ordinul de arestare imediată.

Acest străin periculos, numit Calthrop, este în mîna noastră, [illegible] Cezar de Vilcabian cînd, după [illegible] Jamet îl întîmpină cu brațele deschise.

Comisarul se ridică din pat pentru a telefona, mijeau zorile zilei de 14 august.

17

După ce vorbise cu Lebel, Thomas convocase pe cei șase inspectori în biroul său, pentru a le da noi ordine. Unul dintre ei, [illegible] cu privire la [illegible] Calthrop, [illegible] familia și [illegible] de [illegible] Comisarul [illegible] trebuia să se [illegible] a doua zi dimineața. [illegible] Lebel de misiunea sa pînă la concedierea sa de la firma de armament. Următorii [illegible] urmăreau [illegible] 101 să stea [illegible] acest interval de timp, [illegible] In sfîrșit, ultimul [illegible] să facă o cercetare [illegible] să vadă [illegible] comparse n[illegible] Thomas [illegible] pentru a [illegible] Calthrop [illegible] să se facă investigații [illegible] ridicarea lesteler de [illegible]

Părăsind biroul comisarului Thomas, [illegible] inspector, [illegible] o privire semnificativă [illegible]

— Ras, tuns și frezat [illegible] Treaba [illegible] glumă!

— Ceea ce mi se pare [illegible] [illegible] despre ce este vorba [illegible]

— În orice caz, un [illegible] să folosească mijloace de o asemenea amploare [illegible] dat ordine de [illegible]

[illegible] la ora două noaptea [illegible] Lebel, la Paris, [illegible] [illegible] de cafea din [illegible] [illegible] [illegible]

...pat pașaportul. Deodată, el a...
...pașaportului...
...însemnă faptul că acest p...
...
...Dupa câteva clipe...
...a fi primul care...
...a ridica la față, de...
ideea superiorului său.
...și domnea...
...fără acest pașaport...
...
...pe frontiera...
...trivial. Partea...
...cu 130...
oră, avea tot timpul să ajungă în jurul orei opt.

La punctul de trecere a frontierei, „Șacal" fu invitat să...
...pe rampa...
...
...

certificatelor de naștere ce trebuie să le verificați și pe cele de deces. Când ce terminați această operație la Biroul de pașapoarte mergeți la Starea civilă și împărțind munca între voi, verificați actele de deces. Dacă găsiți vreo cerere de pașaport depusă în numele unui individ decedat, impostorul este cel care se interesează. Vă rog să treceți [illegible]

[illegible] părăsea biroul Thomas [illegible] intra în legătura cu Biroul de pașapoarte [illegible] scopul de a se asigura că [illegible]

După două ore, șeful echipei îi raporta telefonic lui T[illegible] că terminase de stabilit lista celor care depuseseră cereri de pașapoarte în intervalul de trei luni. Erau 841 de [illegible] trebuiau confruntate cu actele de deces de la Starea [illegible]

În aceeași dimineață, înainte de ora [illegible] intra în centrul orașului Cannes [illegible] reușise să caute un hotel dintre cele mai [illegible] de [illegible] Fiecare [illegible] hotel, [illegible] [illegible] Fiecare [illegible]

— Alo, aici „Șacal".

— Alo, da. Aici Valmy. Un adevărat noroc că mă sunați [illegible] două zile am ceva să vă comunic[illegible]

[illegible] minute, cît dură convorbirea, el se mulțumi aproape [illegible] întrebări scurte dar precise.

Ceea ce aflase la telefon constituia un real motiv de în[illegible] [illegible] Capturare. [illegible] [illegible] Vă [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] el. [illegible] [illegible] [illegible] La urma [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

toate orîrile Franței. Spre dimineață îl schimbase Lebel în fața cărții se afla un teanc de rapoarte trimise de toate serviciile teritoriale, întîiul sau altul, cu controlul străzilor principale. Din fiecare raport rezulta același lucru: nici un individ care corespundea descrierii lui Calthrop nu trecuse legal frontiera. Nici un călător care purta pașaportul francez nu fusese reținut în cursul ultimelor 24 de ore. Dar nu fusese găsită pe nici o listă nici o persoană cu acest nume. Și nu fusese data semnalată autorităților franceze.

Apelul [illegible] Thomas prin care acesta [illegible] putea fi găsit în Anglia [illegible] spațiilor aeriene ale [illegible]

[illegible] semnalmente amănunțite. Chiar dacă [illegible] tot era mai bine decît nimic. În al doilea rînd [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] în gardă, el se ascunde undeva în Anglia.

— Nu pune bază pe această ipoteză, răspunsese Lebel. Percheziția din apartamentul lui a scos la iveală faptul că obiectele sale de toaletă au dispărut. Dacă Calthrop și-a luat acasă pașaportul înseamnă că nu are nevoie de el. Să nu contăm pe faptul că el va face greșeli. Acest „Șacal" începe să mă impresioneze.

Omul căutat de polițiile franceză și engleză hotărîse să evite aglomerația de pe șoseaua Cannes-Marsilia și de aceea se îndreptă spre nordul Franței prin regiunea Alpilor Maritimi. Avînd documente valabile, după ce luă dejunul într-unul din motelurile de pe șosea, își continuă drumul pînă la motelul „Cerbul", unde înnoptă. Sala restaurantului era decorată în stil rustic. Prin fereastra deschisă intra cîntecul greierilor. Spre sfîrșitul cinei, cineva ceru ospătarului să închidă fereastra, deoarece se făcuse curent. Fiind întrebat dacă are vreo obiecție în legătură cu [illegible] „Șacal" [illegible] capul pentru a vedea [illegible] femeie frumoasă, de aproape [illegible] „Șacal" [illegible]

În timp ce „Șacal" savura ultimul pahar din vinul oaspetelui său, la masa vecină [illegible]

— Adu-mi cafeaua în salon, te rog.

— Prea bine, domnule.

[illegible] clipe mai tîrziu, „Șacal" a ieșit [illegible]

[illegible] după ora [illegible] comisarul Thomas primi telefonul pe care-l aștepta [illegible] Lebel [illegible] echipa la arhivele Stării civile [illegible] o voce care [illegible] dar și o licărire de optimism.

— Alexander Duggan, născut la 3 aprilie 1929 la San [illegible] pașaportul la 14 iulie în acest an. Pașaportul i-a fost expediat la adresa indicată în cerere, la 17 iulie. Indiscutabil, este o adresă de [illegible]

[illegible]

pe numele său. Inspectorul îi arătase și fotografia dezlipită de pe cererea de pașaport. [illegible] Dar, deși proprietarul prăvăliei recunoscuse [illegible]

[illegible] amante vag trăsăturile celui căutat, nu putu da nici [illegible] formație precisă.

La-l sfătui [illegible] ordona Thomas.

În cursul următoare el ridică iar receptorul, de această dată pentru a cere legătura cu Parisul.

Peste [illegible] apelul telefonic de la Lordra [illegible] pe locotenentul [illegible] strada Comisarul Lebel [illegible] explicându-i că, după părerea colegilor englezi, individul se [illegible] Lebel [illegible] nu putea [illegible] străzile sau intrase [illegible] [illegible] rumoare.

— Vreți să spuneți că el se află deja în Franța, la Paris poate? întrebă Sangunetti.

[illegible] unde se află. Singura noastră certitudine, în afară de faptul [illegible] că individul nu cunoaște în ce stadiu ne aflăm cu [illegible]. Or, aceasta înseamnă deja o șansă de a pune mîna pe el imediat ce-l vom putea identifica sub noul său nume de împrumut.

Acest argument nu păru suficient de convingător pentru a-i liniști pe cei de față.

— Bineînțeles, interveni colonelul Rolland, nu ar fi exclus ca, prevenit de agentul Valmy că planul a fost descoperit, acest Calthrop să renunțe la intenție și să ia toate măsurile spre a nu se găsi asupra lui nimic suspect. În această situație nu văd cum ar putea fi învinuit în lipsă de probe.

— Ia spune, colonele, începu ministrul, admițînd că dumneata te-ai afla în situația lui Calthrop, așa ai proceda?

[illegible] Rolland [illegible] tot [illegible] [illegible] Trecu [illegible] pentru [illegible] [illegible] [illegible]

in hotelul respectiv, dar Lebel preferă să facă o vizită discretă dimineața și să discute cu proprietarul. În acest fel el constată că cel pe care-l căuta nu se afla la hotel. Un polițist civil fu instalat, ca simplu client, pentru eventualitatea în care Duggan ar fi reapărut.

Lebel era frămîntat de o serie de întrebări chinuitoare. Ei își dădea seama că vizita făcută în luna iulie nu era decît o
ai O.A.S.? Poate pentru că îi este frică, gîndi Lebel. Aceasta înseamnă că el operează singur pentru a nu atrage nimănui atenția. „Un domn foarte bine", spusese patronul hotelului
examină fotografiile lui Calthrop și Duggan.
me sub care se

La ora șapte, în timp ce soarele se ridi
— Cum merge? Toate bune?
— Ca de obicei. Este lung drumul pînă aici. Dar numai

— Da, firește, răspunse patronul
Marie-Louise adu

În aceeași dimineață, în jurul orei zece, Thomas era informat la telefon de unul din inspectorii din subordine:

— Prietenul nostru Duggan a părăsit Londra luni dimineața cu un avion B.E.A. Locul a fost rezervat de sîmbătă, dar a fost plătit la plecare. Destinația: Bruxelles.

— Bine. Ascultă, s-ar putea să intre din nou în țară. Continuați verificarea rezervărilor de locuri la toate companiile de aviație. Dacă se reîntoarce la Londra, să fiu imediat informat, deși mă îndoiesc că o va face. Totodată, suspendați ancheta privind pe Calthrop. Nu mai are rost și nici Scotland Yardului nu-i convine antrenarea a peste o jumătate din poliția provincială în această anchetă.

Terminînd această convorbire, Thomas începu alta cu Lebel care, la rîndul lui, după zece minute, vorbea cu Siguranța din Bruxelles.

La ora zece și jumătate, „Șacal" intră în orășelul Gap.
neagră. Ajungînd la motel, ceru să i se facă notă
Recepționerul di

[illegible] el plecase să [illegible] rapid registrul [illegible] La Haute-[illegible]

[illegible] la [illegible] Duggan [illegible] după care [illegible] cu avionul spre Milano. D.S.T. semnala că, în dimineața din ajun, acesta intrase pe teritoriul francez.

[illegible] cal" în țară fuseseră necesare aproape 30 de ore [illegible]

Frunta aproape 25 000 de persoane

La gîndul că cel puțin acum știa cu precizie că „Șacal" se află în țară, Lebel se mai liniști. Nu era însă mai puțin adevărat că trebuia acționat precis și prompt, potrivit unui plan pe care se și apucă să-l schițeze pentru a-i putea prezenta în ședința de seară. Fu însă întrerupt din lucru de un telefon primit de la Cartierul general regional al Poliției judiciare din Lyon. Lebel ascultă cîteva clipe, după care aruncă o privire triumfătoare spre Caron, spunîndu-i :

— Al nostru este, am pus mîna pe el. Aseară a dormit la motelul „Cerbul" de lîngă Gap

Apoi, Lebel reluă convorbirea telefonică cu comisarul din Lyon

Reține cu atenție ! Nu pot acum să-ți spun de ce ținem [illegible]. Dar este [illegible] capital. Iată ce trebuie să faci :

Și Lebel vorbi circa 20 de minute, după care ridică re[illegible] [illegible] Caron

[illegible] Pe [illegible] șosea un jandarm care crede [illegible] îl oprește, acest Duggan nu [illegible] camera la motel. Telefo[illegible] zece minute pornim spre Gap

Primit ordinele [illegible] de la [illegible] Gap fără [illegible] La Grenoble [illegible] pe [illegible] urcară în [illegible] la [illegible] motoarele [illegible]

[illegible] avea culoarea albastră. Deși își [illegible] repartizeze vopseaua spray în mod [illegible]. la o examinare atentă se putea [illegible] acest lucru. Pe spatele celor două plăci [illegible] pe care le demontase, „Șacal" scrisese un [illegible] se termina cu -75, indicativul vehiculelor înmatriculate în [illegible]. Bineînțeles, aceste numere nu mai corespundeau ac[illegible] nii și, în cazul în care poliția l-ar fi oprit pe șosea pentru verificarea actelor, ar fi fost prins. Dar aceasta [illegible] ngura soluție.

[illegible] atorită descoperirii numelui fals sub care circula, „Șacal" [illegible] dea seama că poliției nu-i va fi greu să afle pe unde a [illegible] în țară și să-i ia urma. Întrucît îi mai rămînea ceva [illegible] pînă în ziua în care urma să acționeze, important era [illegible] un adăpost sigur. Cel mai bine era să meargă în [illegible] unea Corrèze, să parcurgă cei 350 km cît mai repede posibil. [illegible] Fiecare minut pierdut însemna sporirea pericolului.

Intrînd [illegible] pînă la ref[illegible]. Deasupra lui zări un elicopter [illegible] se îndrepta [illegible] incă cîteva kilometri mai departe, [illegible] Dar [illegible] semn s[illegible] presa. Arma lui „Șacal" era fixată tot sub șasiu [illegible] mașinii [illegible] pentru ca O secundă erită [illegible] interbinda [illegible] în [illegible] la viteză [illegible] abandonînd mașina în afara orașului [illegible] [illegible] pentru „Șacal". În [illegible] oprea pe partea dreaptă, [illegible]

pra[illegible]rea opusă [illegible] sunetul motoru[illegible] și [illegible] „Șacal" opri[illegible] mașina și a[illegible] [illegible] [illegible] [

numele baronesei de La
Ioane se arata că aparține
deci de parcurs aproximativ 30 de k

Cînd ajunse în dreptul bornei care
„Șacal" hotărî să abandoneze mașina în
șoseaua. Intră pe un drum nepietruit
se opri în fața unui soi de barieră pe
cu inscripția : „Teren particular de vi
zisa". Dădu bariera la o parte și înain

Timp de o oră „Șacal" lucră sub
jevile în care se găseau piesele armei
de hainele vechi și tunica militară, într-o
mașina pentru a se asigura că nu a lăsat nic
să permită unor eventuali urmăritori să-i în
sau la volan și intră într-un tufiș des. Deoarece
bine mascată, el tăie crengi pentru a astupa
de trecerea acesteia prin tufișuri.

Înnodînd cravata de mînerul a două valize, le puse pe umăr, iar cu mîinile apucă celelalte două bagaje. Îndreptîn-

mion cu o remorcă plină cu fîn se opri în dreptul lui :
— Ești în pană ? îi strigă șoferul.
— Nu, am o permisie și fac autostop pînă acasă. Aseară
— Suie-te în remorcă ! Te duc pînă la
La ora sapte fără
el se interesă dacă există tax
dădu un număr de te
de

negri și iscoditori ai bătrînei îl priviră cu o

ajunsă la castel. „Șacal" scoase din buzunar o
nouă-nouță de 100 de franci.

vi puțin speriata bănăreață. O ușoară rumoare
celor aflați la masa din fundul încăperii
pentru bani dumneavoastră, spuse bătrîna
nă din nou.

tună, se auzi o voce
se întoarse spre cel care vorbise
umneavoastră ?
îl cunosc pe proprietar. Cred că ar
castel
capul, părînd că studiază propunerea
să bem ceva, da ?
bătrîna îi aduse un pahar mare cu vin

dumitale nu beau ? Cu căldura asta cred
celorlalți clienți

Bătrînul [illegible] puse pe masă.

— Benoît [illegible] spuse primul târ[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

de obicei. Nu se semnalase nimic deosebit. Deşi în cursul ultimelor 24 de ore semnalmentele maşinii fuseseră difuzate în toată Franţa, nimeni nu o descoperise. Toate cartierele generale regionale ale Poliţiei judiciare dăduseră ordinul ca fişele de hotel de pe întreg teritoriul francez să fie strînse zilnic, cel mai tîrziu a doua zi dimineaţa la ora 8.

În toate comisariatele şi birourile de poliţie examinarea metodică a acestor fişe nu dădu nici un rezultat. Numitul Duggan nu era de găsit. Se desprindea deci concluzia logică că el nu petrecuse ultima noapte în vreun hotel, cel puţin sub acest nume.

Avem de ales între două ipoteze, explică Lebel audi-

[illegible] deghizaj. De altfe[illegible]

— Am reţinut din d[illegible] supravieţuiască în natură, s[illegible] Aşa [illegible] padure

Poate să[illegible]

— În acest ca[illegible]

— Eu pers[illegible]

— Să fiu [illegible]

[illegible] somn, ascultă-mă pe mine

[illegible] tot mai mult ipoteza potrivit căreia [illegible] abandoneze, părăsise teritoriul francez. [illegible] zilei de 19 august comisarul Lebel era singurul [illegible] susţinea că asasinul se află tot în Franţa şi că, ascuns, [illegible]

[illegible] ce ? exclamă Saint-Clair de Villauban. Tot ceea [illegible] aştepte, izolat şi urmărit, admiţînd că nu a [illegible] este momentul propice să se îndrepte spre fron-

[illegible] mesei se auzirăă murmure de aprobare. Apărea [illegible] faptul că poliţia suferise un eşec şi că descope[illegible] vidului ar fi trebuit dată în seama unor organe spe-

[illegible] În acest caz, domnule [illegible] rugă să ordonaţi de[illegible] mea de această misiune

Ministrul îl privi nehotărît :

— C[illegible] să răspund. La prima [illegible] necesar să se continue [illegible] certitudini

— F[illegible] își va continua ancheta și noi vom [illegible]

În dimineața zilei de 20 august, un pădurar, [illegible] pădure[illegible] rânise cu pușca, descoperi într-un desiș o mașină abandonată La început crezu că mașina este lăsată de vreo pereche de îndrăgostiți ce se plimbă prin pădure, dar remarcînd [illegible] tăiate ce o mascau și murdăria păsărilor de pe ea, concluse că se afla acolo de cîteva zile. În jurul prînzului, comisariatul din Ussel era informat telefonic despre mașina abandonată în pădure. Pe la ora 16, remorcată, mașina albastră intra în curtea comisariatului din Ussel. Un mecanic din serviciul de întreținere al comisariatului începu să o examineze. Remarcînd pe aripi, stratul mai gros de vopsea albastră, îl zgîrie cu șurubelnița una din aripi. Stratul subțire albastru se coji lăsînd să apară o culoare albă, lăptoasă. Perplex, mecanicul [illegible] să examineze numerele de înmatriculare. Acestea păreau că au fost întoarse. Cîteva minute mai tîrziu pe placa din fața [illegible] biroul comandantului, iar acesta îi telefonă lui Lebel [illegible] pe cel ce voia să continue explicarea împrejurări [illegible]

— Da, da, bine .. [illegible] vă explic acum, dar iată ce trebuie [illegible]

[illegible] recomandare [illegible] Imediat ce [illegible] închise [illegible] Repede, la [illegible] [illegible] pe [illegible] [illegible] [illegible]

telefoniste, funcționari la telex, subalterni care au
mite instrucțiuni și ordine. Unul dintre aceștia
agent al O A S Înclin să cred că cel care l-a
timpiat și cu numele Duggan ar putea fi numitul Valmy, al
cărui mesaj cu destinația Roma a fost interceptat de D S T

— Altceva, comisare ? întrebă ministrul

— Faptul că deși pus în gardă, el nu a manifestat intenția de a părăsi Franța, ci, dimpotrivă, s-a îndreptat spre centrul țării, demonstrează că nici nu-i pasă de noi

— Să nu mai pierdem timpul, comisare. Găsește-l ! Pune mâna pe el chiar în noaptea asta. Viu sau mort ! În numele șefului statului, aceasta sînt ordinele mele

După o oră, elicopterul în care se afla Lebel se ridica deasupra aeroportului de la Satory, îndreptîndu-se spre sud

— Acest polițai are un tupeu de neînchipuit. Insinuează
personalități ale statului, s-au comis neglijențe care au dus
la deconspirare

cuprinse torsul amantului ei

telefon nu cr
chise iar cele
omînutul.
lîngă valize, Colette roză spre „Șacal"
niște țevi metalice, iar în mînă ținea teava
armei. Cîteva secunde „Șacal" și baroana rămaseră încremeniți, privindu-se în ochi. „Șacal" își reciștigă primul sîngele rece .

— Ai ascultat la telefon ?

— Eu .. eu... am vrut să știu cui telefonezi în fiecare dimineață

— Mă treceai întotdeauna cînd te dai jos din pat. Ce-i

t al femeii. Apoi, îi apucă cu

Nici un zgomot. De altfel, cei doi bătrîni care o slujeau pe baroană erau ocupați. Bătrîna prezatea micul dejun în bucătăria de la parter, iar soțul ei se pregătea să plece cu bicicleta după tîrguieli în satul vecin.

Mișcările lui „Șacal" erau precipitate, nervoase. El mai [illegible] după care în așteptă în vale.

[illegible] petrecut în baie, „Șacal" revăzu [illegible] pașaportul pastorului. Acum avea [illegible] fără fotografie. [illegible] fereastră. [illegible] Mai apoi [illegible] Din [illegible] 8, în [illegible] pe care [illegible] „Șacal" [illegible]

[illegible] în [illegible] în [illegible] în [illegible] mai [illegible] după o [illegible] stalat în fostele grajduri ale castelului și văzu [illegible] tindu-se cu viteză spre poartă. [illegible] tava cu micul dejun tot în [illegible] e lăsase cu puțin timp mai [illegible] ciocănească, dar [illegible] [illegible] [illegible]

îi arătă peronul de la linia întîi. Apoi fără să se mai intereseze de preotul danez, se îndreptă spre un alt călător care venea dinspre sala de așteptare.

Bătrînul servitor al baroanei de La Chalonnière se întoarse în vagonul abia în jurul orei 13 după ce gara demonstra fața sa puțin congestionată, intrînd se putea în ordine. Stăpîna speriată îi povesti cele întîmplate în lipsa lui. El luă o seară și, fără să se îndrepte întîi către stradă de la cumătorul stăpînei sale, se întoarse să se așeze în fotoliu.

— Doarme, spuse el după ce coborî.

— Nu doarme niciodată atît de tîrziu, protestă femeia.

— Tot ce se poate face dacă ea este [illegible]. Să nu o deranjăm!

Abia către ora 16 servitoarea reuși să-l convingă pe soțul său:

— Sule-te pe scară și trezește-o! Poate că este bolnavă.

— Bătrînul sui scara și sări pe fereastră în cameră. După cîteva clipe reapăru la fereastră cu figura crispată și strigă soției cu voce sufocală:

— Nevastă, cred că doamna a murit.

Cîteva minute mai tîrziu, el pedala cu toată viteza de care era capabil spre locuința doctorului familiei de La Chalonnière. Peste o jumătate de oră, mașina doctorului pătrunse în curtea castelului și, un sfert de oră mai tîrziu, doctorul declara celor doi bătrîni încremeniți în pragul dormitorului:

— Stăpîna voastră a murit. Trebuie să anunțăm poliția.

Trenul pentru Paris avea o ușoară întîrziere. Printre călători care se urcară în gara Tulle se afla și un preot cu părul cărunt care, odată instalat în compartiment, începu să răsfoiască un album cu bisericile din Franța. Vocea care anunță plecarea trenului îi reaminti că avea să ajungă la Paris la ora 20 și 10 minute.

Claude Lebel sună de la Paris la 18,30.

— Ce [illegible] comisare?

— [illegible]

[illegible]

un raport chiar acum.

De la celălalt capăt de la Paris [illegible] vocea comisarului care vorbea [illegible] preciptat. Apoi vocea [illegible]

— Mi se semnalează un asasinat.

— Unde? întrebă Lebel [illegible]

— Într-un [illegible] port de la îndrumătorul [illegible]

— Cum se [illegible]

— Este preotul [illegible] Calvados.

— [illegible]

— [illegible]

— De [illegible]

— [illegible]

— Vă [illegible]

— Da.

— [illegible]

unui asasin. Imediat ce aflați noutăți, sună-mă!

— [illegible]

— Dragă Caron, începe să îmbătrînesc. Acum îmi amintesc [illegible] hotelului „Cerbul" în noaptea în care „Șacal" a dormit acolo.

Mașina fu găsită pe o străduță din Tulle la ora 19 și 30 de minute de către un sergent de poliție care-și făcea rondul. La ora 20 și 5 minute, comisarul local avea legătura cu Lebel:

— Mașina a fost găsită foarte aproape de gară.

— Ai mersul trenurilor la îndemînă? Caută imediat sosirile la Paris ale trenurilor care opresc în Tulle! Repede!..

După cîteva clipe acesta spuse:

— Nu sînt decît două trenuri pe zi de la Tulle. Unul pleacă la 11,55 și ajunge la Paris la 20 și 10.. celălalt [illegible]

Dar Lebel nu mai ascultă. El se repezi spre ușă, strigîndu-i lui Caron să-l urmeze.

Trenul de ora 20 și 10 minute pătrunse în gara Austerlitz din Paris, fără nici un minut întîrziere. În valul de călători care invadară imediat gara se afla și un pastor danez, cu părul cărunt. El ajunse printre primii la șirul de taxiuri [illegible]

— În timp ce [illegible] a unei mașini de [illegible]

Șaua[l]* cu trei mașini ale poliției care stăpâneau în fața gării îți scrâșnet puternic de frâne.

Sînt grăbiți să ajungem remarcă șoferul. Unde mergem domnule pastor?

Pastorul dădu adresa unui mic hotel.

La ora 21, Lebel s-a întors la biroul unde a găsit un mesaj telefonic pentru el. Era semnat din Tulle. După ce a ascultat în tăcere vorbele cuiva, Lebel a întrebat data exactă a interesau.

— Ai luat amprentele din mașină? întrebă Lebel.

— Firește, și amprentele din camera în care a stat la castel Avem [illegible] Tulle pe jos!

— Trimite-mi-le cît mai repede!

— De acord. Să vă trimit și militarul care l-a legitimat în gara Tulle?

[illegible] Nu, nu e nevoie. Mă bucur mult pentru [illegible] Îmi pare foarte bine! Îmi pare foarte bine! Îmi pare foarte bine!

— Dragă Lucien, surise el, [illegible] ajunge departe. Fă-mi imediat [illegible] Thomas, la Londra, și apoi cu consulatul la Paris! Sună-i acasă! Trezește-i! Nu avem de [illegible] ne cerem scuze că-i deranjăm la ora asta.

[illegible] scoale și să meargă la birou pentru a-i satisface [illegible]

[illegible]

Imediat ce polițiștii intrară în [illegible] solul sediului DST, ofi[illegible] unul din numeroasele [illegible] cel căutat.

„Alo", începu o voce puțin somnoroasă.

„Aici Jacqueline", spuse o voce de femeie

Vocea bărbatului [illegible] „aici Valmy".

Vorbind foarte repede, femeia continuă :

[illegible] se termină.

[illegible]

— Desigur : Molitor 59 01 [illegible] instalat, spuse [illegible] o foaie de hârtie

— Hai! Lucien! Să-i [illegible] Valmy

Profesorul tocmai [illegible] [illegible] în casă apartamentul [illegible] Mai, el [illegible] [illegible] se mersese să doarmă. [illegible] [illegible] cel îmbrăcat în [illegible] [illegible] asupra lui. Un ceas [illegible] [illegible]

Ți-am interceptat [illegible] Valmy

Profesorul [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] în uniformă, fără să se mai ostenească să-și scoată [illegible]

[illegible] rămase lîngă ușă. Celălalt inspectă apartamentul, examină cărțile și hîrtiile de pe birou

[illegible] adresă Lebel lui Valmy

— Duceți-l la mașină! Eu mai rămîn puțin

Comisarul începu să răsfoiască hîrtiile de pe birou, la care [illegible]

Lebel privi telefonul cîteva secunde fără să se miște. Apoi întinse mîna și duse receptorul la ureche :

[illegible] fără timbru.

— Aici „Șacal".

[illegible] răspundească cît mai bine.

[illegible] ce să mai adauge

— Ce mai este nou? întrebă vocea.

— [illegible]

Lebel [illegible] [illegible] Șapiul că „Șacal" [illegible]

se afla. Se auzi focanitul ne vopt rulou pus in furcă și dialogul l-a intrerupt. Lebel inchise telefonul si sări treptele cite patru la birou. Repede! strigă el spre Caron!

In cabina telefonică din holul hotelului, „Șacal" privea prin vitrină. Numărul răspunsul era foarte vag. Era convins că pentru a-și părăsi camera de la hotel oferul de taxi ar fi folosit mai curînd telefonul de la Telephone Publique. Valiza avea în mod evident o destinație încordată...

Ieși din cabina telefonică și se îndreptă spre recepția hotelului:

— Fiți amabil și pregătiți-mi nota! spuse el funcționarului. Cobor cu bagajele peste cinci minute.

Apelul comisarului Thomas parveni în biroul lui Lebel puțin după ora 7 și 30 de minute

— Ai avut dreptate. La 14 iulie un pastor danez a semnalat pierderea pașaportului. El a declarat, fără a putea face dovada, că pașaportul i-a fost furat din camera unui hotel din West-End. Se numește Per Jensen și este din Copenhaga. Are înălțimea de 1,80 m, ochii albaștri și părul cărunt.

— El este. Mulțumesc, comisare!

Lebel închise telefonul și se întoarse spre Caron:

— Fă-mi repede legătura cu prefectura!

Cele patru autodube ale poliției sosiră pe Quai des Grands-Augustins la ora 8 și 15 minute. Camera 37 fu răscolită pînă în cele mai mici unghere.

— Regret, domnule comisar, spuse proprietarul hotelului [illegible] Jensen a părăsit hotelul cu aproape trei sferturi de oră în urmă.

„Șacal" sărise într-un taxi și plecase la gara Austerlitz. [illegible] din ultimele locuri în care poliția l-ar căuta.

[illegible] [illegible] [illegible] [

— Este de necrezut! exclamă ministrul, întrerupîndu-l pe Lebel. Acest tip are un nerv extraordinar!

Nu comisarul ministrului este vorba de [illegible] mai bine zis nu numai de [illegible]. Era fost în permanență [illegible] la curent cu mersul cercetărilor noastre cu progresele noastre. Asistase la explicația pe care i-o [illegible] de la Gard, părăsirea [illegible] de La Coulonche și [illegible] deșarte. În fiecare seară [illegible] îi comunicam pe îndelete [illegible] de față. De trei ori ne-a scăpat printre degete. Este drept că [illegible] nu am reușit să [illegible] trec la telefon drept Valmy, [illegible] a fost prevenit în cursul nopții sau dimineața foarte devreme.

O tăcere grea plutea în marea sală de consiliu a Ministerului de Interne francez.

— Dumneavoastră ați mai formulat o dată această idee, spuse ministrul cu un ton sec. Sper că aveți dovezi în sprijinul acestei afirmații.

Drept răspuns, Lebel așeză pe masă un mic magnetofon cu tranzistori, pe care-l puse în funcțiune. În liniștea sălii, conversația înregistrată pe bandă avea un accent metalic.

Cînd Lebel opri banda, întreaga asistență continuă cîteva secunde bune să privească magnetofonul. Colonelul Saint-Clair de Villauban devenise livid, iar mîinile-i tremurau în timp ce, cu gesturi mașinale, strîngea hîrtiile așezate în fața sa pe masă.

— Cunoașteți a cui este vocea? întrebă, în sfîrșit, ministrul.

Lebel nu răspunse. Încet, Saint-Clair de Villauban se ridică și toate privirile se ațintiră asupra lui.

— Regret că trebuie să vă raportez..., domnule ministru [illegible] locuiește la mine... Vă rog să primiți scuzele mele!

[illegible]

Toți membrii comisiei ministeriale, nemișcați [illegible]

[illegible]

Spera să pînă dimineață [illegible] să fie grafiile celor în cauză [illegible] se va strădui să semene [illegible] o carte de identitate [illegible] în acest moment. Sper să

[illegible] avem aceste fotografii mîine la prînz. În afară [illegible] ar trebui să ne părăsească din noaptea [illegible].

În ceea ce mă privește, nu mă mișc [illegible] să vă mai rînduiesc [illegible] Dumneavoastră a făcut [illegible] să-și mențină [illegible] o parte. Nădăjduiesc să [illegible] de presă cu privire [illegible] Pînă atunci [illegible]

[illegible]

[illegible] este clar, comisare Ducret? Brigada crim[illegible] — ministrul aruncă o privire spre comisarul Bouvier — mobiliza pe toți informatorii de care dispune în rîndul lumii interlope, pentru ca, cu sprijinul acestora, să dăm de urma celui pe care-l căutăm! Evident, li se vor furniza semnalmentele necesare.

Maurice Bouvier aprobă înclinînd capul, cu un aer impa-

dar aceasta era de o amploare neobișnuită. Imediat ce Lebel avea să furnizeze un nume și un număr de pașaport, o forță de aproape 100 000 de oameni avea să întreprindă o razie în căutarea unui singur om.

— Am uitat cumva vreo sursă de informații posibilă?

evitase publicitatea care a dat
tate mondială

Actualul guvern apelase deja în două rînduri la serviciile „Unionii corsicane" şi obţinuse colaborarea jenantă a acesteia Căci Unionea acordase sprijinul ei în schimbul unor avantaje materializate în general sub forma obţinerii unei relative toleranţe din partea poliţiei Unionea îi ajutase pe Aliaţi să debarce în sudul Franţei în august 1944, ocazie cu care îşi asigurase puterea în Marsilia şi Toulon De asemenea, Unionea

tindu-i-se în schimb să-şi întindă tentaculele spre nord, pi

că a , deşi ştia că Serviciul „Acţiune",
Rolland, face din cînd în cînd apel la această organizaţie
Credeţi că ne-ar putea ajuta ? întrebă ministrul
Dacă acest „Şacal" este atît de viclean pe cît se spune răspunse Rolland, trebuie să recunoaşteţi că „Unionea corsicană" este cea mai indicată să pună mîna pe el

rinderor

„Şacalul" a comandat două şi
sînt perfect organizaţi

[illegible] aşteptam de la dumneata un nume, o fotografie şi nişte semnalmente. După aceea, lui „Şacal" nu-i mai mult de şase ore de libertate

că pentru gene-
...

...a dumneata, comisare Lebel, să
după părerea mea, cu forţele de care
pe el. Rupt de sursele sale de infor-

t. ministrul îl opri pe Lebel la uşă

...e-mi ceva ! De unde ai ştiut că trebuie
...special telefonul lui Saint-Clair ?
...nule ministru Ieri seară mi-am permis
...veghiez telefoanele tuturor participanţilor

...aceea după-amiază, aşezat în faţa unei halbe de bere
...local, „Şacal" găsi soluţia problemei care-l
frămînta. Ea îi veni văzînd doi tineri trecînd pe stradă Plăti
berea şi plecă La o sută de metri mai departe, găsi ceea ce
căuta : o parfumerie, în care intră şi făcu cîteva cumpărături

...a 18, ultimele ediţii ale ziarelor de seară publicau

La 18 şi 30 de minute, colonelul Rolland intră într-un bar

tr un gest discret, un bărbat aflat în fundul salonului. Acela se ridică și se îndreptă spre Rolland

- Colonelul Rolland ?

Șeful Serviciului „Acțiune" îi mină capul

Urmați-mă, vă rog

Ce[illegible] dădură să treacă printr un coridor îngust [illegible] la primul etaj. Aici intrară în apartamentul proprietarului hotelului care îl întîmpină pe polițist cu mina întinsă

Colonelul Rolland sînt încîntat Eu sînt noul șef a[illegible] „Primul consilier" Dă[illegible] înțeleg bine [illegible] în căutarea [illegible] omului

[illegible] Thomas îl sună la telefon pe Lebel [illegible] ora 23 În cursul [illegible] fusese [illegible] de la [illegible] de un [illegible] ordin [illegible] pierderea [illegible] [illegible] Dar [illegible] vedea fi [illegible] în [illegible] [illegible] Dar [illegible] dispărură [illegible] Thomas excluse [illegible] mai [illegible] În [illegible] mai [illegible] [illegible] Thomas [illegible] [illegible] Lebel [illegible] [illegible] ten) pentru care i se părea logic să-i excludă pe unii.

— În acest fel, mai rămîn două persoane, un norvegian și un american, precizează Thomas. Amîndoi sînt înalți, atletici. Dar norvegianul este blond și eu sînt de părere că, după ce a trecut drept Duggan, „Șacal" nu mai poate reveni la culoarea originală a părului său. Pe de altă parte, norvegianul a afirmat [illegible] barca. În schimb, americanul a declarat oficial la aeroportul din Londra că i s-a furat o valiză în care se afla pașaportul său. Ce părere ai ?

— Aceeași părere. Trimite-mi toate amănuntele despre acesta. Iar eu am să cer fotografia de la Biroul pașapoarte din Washington.

În aceeași zi, la ora 22, avu loc cea de-a doua ședință ministerială. Fu foarte scurtă. Cu o oră în urmă toate serviciile de securitate primiseră informațiile necesare cu privire la [illegible] americanului Marty Schilberg urmărit pentru asasinarea lui Bancroft de La Chaise-Dieu. Lebel spera ca în cursul nopții să-i parvină fotografiile americanului, pentru a putea fi publicate în ziarele de dimineață.

Ministrul făcu o succintă trecere în revistă a măsurilor întreprinse de Lebel, precizînd și acestuia pînă seara [illegible] lui „Șacal" în termen de 12 ore [illegible] [illegible] [illegible] felicită

În acea seară [illegible] prima oară de la [illegible] mergea să se culce [illegible] [illegible] [illegible]

nită cu „
minute înainte, homosexual
nard, îl întrebase pe „Şacal"
jenă, îi mărturisise că deocamdată nu are
era un student american sosit cu
petrecă vacanța în Franța. Bucuros,
său prieten că posedă un apartament
locuește singur. El îi propuse americanului
ună pe toată durata ședere sale la Paris. Aceasta
punerea cu multă bucurie și mulțumi cu vădită recunoștin

Înainte de a părăsi localul, „Şacal" merse la toaletă
unde se întoarse după câteva minute cu sprîncenele rimelate și
cu buzele rujate. Bernard își ascunse dezamăgirea până ce
ieșură în stradă, când protestă

— Nu-mi placi așa. Semeni cu toate cocotele pe care le-ai
văzut aici astă-seară. Tu ești un băiat frumos și nu ai nevoie
să te vopsești!

— Scuză-mă, Fredy. Credeam că-ți place. Mă voi spăla
imediat ce ajungem la tine.

Cei doi se aflau în mașina
său partener trebuia să-și ridice bagajele.

La prima intersecție, mașina fu oprită de un polițist. În
. Polițistul îi privi câteva
Lîngă gară, mași
— Asta-i tot ce te tentează la noi? întrebă el cu ton
echivoc.

spase cel de-al doilea
se îndepărtau de
protestă primul. Căutăm un tip care a
roană și apoi a omorît-o, nu de homo-
portretul unui bărbat. Trăsăturile feței erau bine conturate
precum și părul și ochelarii cu ramă groasă. Crainicul anunță
că figura aparține asasinului, un student american cu numele
Marty Schulberg. Telespectatorii erau rugați să anunțe imediat
poliția în cazul în care ar avea unele indicii cu privire la indi-
înoet capul spre „Şacal". Ultima impresie a lui Bernard înainte
de a închide definitiv ochii, fu aceea că crainicul se înșelase
asupra lui, îl sugruma cu degete de oțel, erau cenușii.
vinătă și teapănă de convulsiile asfixiei, era tîrît în dulapul

Intrucît mai avea de aşteptat încă [illegible] „Şacal" re-
spectă frigiderul şi se linişti, constatînd că acesta era destul de
plin.

[illegible] fu-
cit ca niciodată. Fură răscolite toate hotelurile, barurile, resta-
[illegible] t[illegible] [illegible] t[illegible] [illegible] T[illegible] [illegible] O.A.S. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] 70 de tineri care, eventual, puteau fi „Şacal", fură interogaţi
şi apoi eliberaţi. Toate cluburile şi asociaţiile de tineret
inspectate de agenţii poliţiei.

Sute de mii de persoane aflate pe stradă, în autobuze, me-
tro sau taxiuri fură somate să se legitimeze. Pe majoritatea
[illegible]

[illegible] distanţă mai mare decît de
[illegible] cîteva ore înainte de cere-

mene şi zona d.n [illegible] va f[illegible]
[illegible] canalele. Pe [illegible] d.n [illegible]
[illegible] staiile sau [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible] II. petre

[illegible] două zi : arma, îmbrăcămintea de fost combatant [illegible] numele cetățeanului francez André Martin. De [illegible] deveni scurt, ca o perie, așa cum arăta în fotografia din actul de identitate al lui André Martin

Duminică, 25 august 1963, era o zi de caniculă. În această zi se sărbătoreau 19 ani de la eliberare. Îmbrăcați în uniforme albastre, 75 000 de oameni, ce asigurau ordinea pe traseul pe care avea să treacă generalul de Gaulle, transpirau din cauza căldurii. Anunțate cu mare pompă de toate organele de presă, ceremoniile organizate în cinstea Zilei eliberării erau așteptate cu interes de o imensă mulțime de parizieni. Încadrat de cohorta oficialităților și poliștilor, dintre care fuseseră aleși îndeosebi cei cu talia înaltă, șeful statului era greu de văzut de cetățenii capitalei. Cu atît mai mult cu cît, flancîndu-l din toate părțile, alături de general, la un pas, mergeau membrii [illegible] gărzii sale personale. Atenți, supraantrenați, experți în toate formele de luptă, trăgători de elită, aceștia erau pregătiți să intervină la cea mai mică alertă.

Ceremonia de la Arcul de Triumf se desfășură conform prevederilor. Pe toate acoperișurile hotelurilor din Place de [illegible] vegheau piața.

La Notre-Dame lucrurile se desfășurară la fel de normal

[illegible] pentru ultima tribuna per- [illegible] De-a lungul barajelor [illegible] rimii curioși. Erau deja adunate cîteva [illegible] soldatul Valremy îl zări pe bătrîn. După [illegible] ...tru să vedem actele [illegible] ...-se cu o mină în cîrjă, bătrînul stotoci cu [illegible] ...buzunar și scoase două acte pe care Valremy începu [illegible] ...fotască cu atenție. În fața lui se afla André Martin, [illegible] francez, în vîrstă de 53 de ani, născut la Colmar, în [illegible] ...t de război. Valremy privi [illegible] fotografii. Era unul și același om, fotografiat [illegible] epoci diferite.

— Scoate basca! spuse el, ridicînd ochii spre bătrîn.

Acesta se supuse și începu să-și frămînte basca în mîini [illegible] suferind. Bărbierindu-se, se tăiase, probabil din cauză că i-a tremurat mîna. Fața sa lividă era acoperită de broboane de [illegible]. Valremy îi înapoie actele.

— De ce vrei să treci?

— Locuiesc acolo, spuse bătrînul arătînd cu un gest, undeva în față. Am o cameră la mansardă.

Valrémy îi luă iar actele. Într-adevăr, reieșea că individul locuiește pe strada Rennes la numărul 154. Soldatul aruncă o privire la casa în dreptul căreia se afla și văzu tăblița cu nr. 132. Apoi se depărtă cîțiva pași și pe clădirea următoare văzu numărul 134.

— Bine, ești în regulă. Pleacă repede! Peste două ore trece șeful.

Invalidul încercă să schițeze un zîmbet, în timp ce se străduia să bage actele în buzunar.

— Știu, spuse el. Am și eu un camarad care va primi azi o decorație. Eu am primit-o pe a mea acum doi ani, adăugă arătînd una din medaliile agățate la piept. Numai că mie mi-a dat-o un ministru.

Valrémy privi „Medalia Rezistenței", gîndindu-se că bătrînul care avea un picior amputat o plătise destul de scump. Invalidul porni șchiopătînd, în timp ce santinela începu să se ocupe de un alt individ care voia să treacă de cordon. Două minute mai tîrziu, întorcînd capul, Valrémy zări silueta bătrînului dispărînd în gangul unei case de la capătul străzii.

Surprinsă de umbra apărută brusc în fața ușii, portăreasa imobilului cu nr. 154 ridică capul. Dimineața fusese obositoare din cauza du-te-vino-ului polițiștilor care inspectaseră toate apartamentele. După evacuarea imobilului ea se liniști, mulțumită că poate tricota.

— Scuzați-mă, doamnă... aș vrea un pahar cu apă, dacă nu vă supărați! Este groaznic de cald și mai am de așteptat pînă la ceremonie.

Femeia aruncă o privire siluetei jalnice a invalidului sprijinit în cîrjă și se sculă de pe scaun.

— Cu plăcere, domnule. Intrați, intrați!

Portăreasa dispăru în bucătărie. Zgomotul apei curgînd din robinet o împiedică să audă că ușa bucătăriei fusese închisă. Abia avu timp să simtă mîna care-i apucase gîtul ca într-un clește. O fracțiune de secundă mai tîrziu, lovitura brutală a unui pumn în tîmpla dreaptă îi tulbură imaginea robinetului și a apei care curgea în paharul deja plin. Apoi, corpul său inert se prăbuși pe dușumea.

Cu gesturi metodice, „Șacal" își scoase tunica militară și-și desfăcu cureaua care-i ținuse strîns piciorul drept îndoit în sus din articulația genunchiului. Îi trebui un sfert de oră bun pentru a-și dezmorți piciorul anchilozat. Apoi o legă pe femeie de mîini și de picioare cu frînghia de rufe și-i lipi peste

gură o bucată de leucoplast. Scotocind în sertarele dulapului, găsi ușor legătura cu cheile apartamentelor imobilului, fiecare avînd eticheta cu numele locatarului. Ridică de jos cîrja și ieși din bucătărie, avînd grijă să încuie ușa. La etajul șase bătu la ușa apartamentului ocupat de domnișoara Béranger. Întrucît, așa cum de altfel se aștepta, nu răspunse nimeni, scoase legătura de chei. Intrînd în cameră, după ce încuie ușa, se apropie cu grijă de fereastră. Pe acoperișurile imobilelor de vizavi se instalau militari îmbrăcați în uniforme albastre. Sosise, deci, la timp. Se aplecă, prudent, și deschise încet fereastra. Apoi se retrase în fundul camerei, în conul de umbră care-l ferea de ochii celor ce pîndeau de cealaltă parte a străzii. Ultîndu-se cu grijă prin perdea, „Șacal" constată că se găsea într-o poziție favorabilă, care-i permitea o bună vizibilitate la circa 130 de metri de esplanadă. Trase o masă la vreo doi metri de fereastră. Pe masă puse un taburet, după care demontă cîrja pentru a reconstitui arma. Cînd termină montarea armei, o sprijini pe taburet și își lipi ochiul de vizorul lunetei. La extremitatea străzii Rennes, piața însorită îi apăru dintr-odată foarte aproape. Capul unuia dintre oamenii de ordine intersectă linia de tir. Urmări deplasările țintei, și capul omului de ordine îi apăru aproape.

Satisfăcut, „Șacal" scoase cele trei cartușe explozive și le alinie pe marginea mesei ca pe niște soldați de plumb. Apoi luă unul din cartușe și-l introduse pe țeava armei. Unul singur trebuia în mod normal să ajungă. Dar, pentru orice eventualitate, se impunea să fie prevăzător, chiar dacă nu ar mai fi avut timp să le utilizeze și pe celelalte două.

După ce aprinse o țigară, el se așeză într-un fotoliu, în celălalt colț al încăperii, în conul de umbră, și începu să aștepte scurgerea celor 100 de minute rămase pînă la clipa hotărîtoare.

Comisarul Claude Lebel avea limba uscată, ca și cînd nu ar mai fi băut de două săptămîni un strop de apă. De multă vreme nu mai încercase sentimentul de frică. Ceva grav avea să se producă în această după-amiază; avea această presimțire, fără însă să poată prevedea unde și cum se va produce catastrofa.

Dimineață, Lebel fusese prezent la Arcul de Triumf, apoi la Notre-Dame și la Mont-Valérien. Totul se desfășurase normal.

În cursul unui mic dejun pe care-l luase cu cîțiva dintre

participanții la o scurtă ședință ce se ținuse la minister, el constatase că climatul de încordare se transformase într-un fel de încredere vecină cu euforia.

„A plecat", afirmase Rolland. „A șters-o și, dacă revine, al nostru va fi". Lui Lebel acest optimism i se păruse alarmant. Acum, frămîntat de îngrijorare, el rătăcea prin mulțimea oprită în fața barajelor amplasate la două sute de metri pe bulevardul Montparnasse. Fiecare din polițiștii, agenții sau militarii C.R.S. chestionați îi dăduse același răspuns. Nu, nimeni nu trecuse de bariere din clipa în care acestea fuseseră instalate.

Străzile largi, cele laterale, ca și fundăturile fuseseră toate blocate. Pe toate acoperișurile imobilelor, pe acoperișul galeriilor gării, deasupra peroanelor tăcute și pustii de unde trenurile fuseseră îndrumate către gara Saint-Lazare, vegheau oameni înarmați.

El își continuă inspecția pe străzile care delimitau perimetrul interzis, apoi, pentru a scurta traseul, arătă legitimația și documentul special uneia dintre santinele și intră pe strada Rennes. Și acolo mulțimea era ținută la distanță, pe strada pustie nevăzîndu-se decît cordoanele de C.R.S.-iști. Lebel începu să întrebe santinelele, una cîte una. Răspunsurile arătau că nimeni nu trecuse și nici nu încercase să treacă. Dinspre esplanada din fața gării răsunară acordurile instrumentelor fanfarei Gărzii republicane, care făcea ultima repetiție. Aruncă o privire rapidă pe cadranul ceasului. Peste cîteva minute avea să sosească președintele. Lebel continuă să treacă pe la fiecare santinelă. El auzi un ordin strigat în piață și de pe bulevardul Montparnasse apăru o formație de motocicliști, urmată de un șir de mașini. Lebel se urcă pe bara de metal a unei vitrine și zări cortegiul care se apropia de esplanadă. Toți curioșii se străduiau să vadă mașinile luxoase care treceau. Lebel aruncă o privire spre acoperișurile imobilelor. Cei care se aflau la post nu se ocupau de spectacolul care avea loc jos, ci continuau să pîndească acoperișurile și ferestrele aflate în fața lor. Cînd Lebel ajunse pe partea dreaptă a străzii Rennes, se îndreptă spre gară. Un tînăr C.R.S.-ist era solid plantat pe trotuar, în locul unde bariera metalică se lipea de zidul casei cu numărul 132. Comisarul arătă santinelei legitimația.

— Nimeni nu a trecut pe aici ?

— Nu, domnule comisar.

— De cînd ești aici ?

— De la ora 12, domnule comisar, de cînd s-a instalat barajul.

— Și nimeni nu a încercat să treacă ?

— Nu, domnule comisar, în afară de moșneagul invalid. Are locuință acolo.

— Ce invalid ?

— Un fost combatant, suferind. A prezentat actul de identitate și legitimația de invalid de război. Stă aici, pe Rennes, la 154. M-am gîndit că nu este cazul să-l opresc din moment ce are locuința aici. Și, pe urmă, era și suferind, se simțea foarte rău. Pe o asemenea căldură și cu tunică...

— Tunică ?

— Da, domnule comisar, o tunică militară veche.

— Și spui că era invalid ?

— Da, domnule comisar. Din război. Un picior amputat. Se sprijinea în cîrjă.

Din piața de la capătul străzii se auziră primele măsuri ale imnului național.

— O cîrjă ?

Răspunsul santinelei nu mai fu așteptat însă de Lebel, care începu să alerge spre capătul străzii Rennes, strigîndu-i militarului să-l urmeze.

În piață, participanții la ceremonie formau un careu. De-a lungul fațadei gării se aliniaseră mașinile cortegiului. Lîngă grilajul care despărțea curtea gării de piață erau aliniați cei 10 foști membri ai Rezistenței, care urmau să primească din mîna șefului statului medalia jubiliară.

În partea de est a esplanadei se aflau persoanele oficiale și corpul diplomatic. În partea de vest străluceau căștile cu pene roșii ale soldaților din Garda republicană, în fața cărora se afla fanfara.

Ghemuit în fața taburetului, „Șacal" duse pușca la ochi. El îndreptă astfel țeava armei încît pe traiectoria liniei de ochire să fie primul decorat. Era un om mic de statură, care stătea țeapăn, cu pieptul bombat. Peste cîteva clipe urma ca în fața lui să apară o altă siluetă, mult mai înaltă, cu o șapcă cu două stele. Ultimele acorduri ale imnului național se stinseră, făcînd să plutească o liniște solemnă deasupra pieței. În această liniște răsună brusc ordinul comandantului gărzii :

— Gardă, drepți ! Prezentați arm' !

Trei răpăituri înfundate răsunară sacadat, în timp ce mîinile cu mănuși albe se lipiră de paturile și țevile armelor, iar călcîie cizmelor se ciocniră.

Grupul de persoane oficiale aflat în fața mașinilor se scin-

dă în două și din mijloc se detașă o siluetă care începu să înainteze înspre cei zece foști combatanți. La circa 30 de metri de aceștia, escorta se opri, cu excepția ministrului care trebuia să prezinte președintelui pe cei ce urmau să fie decorați și a unui funcționar ce ducea o pernă de catifea roșie pe care se aflau cele 10 decorații.

— Aici? și Lebel, cu răsuflarea tăiată, arătă ușa unui imobil.

— Da... cred că aici, domnule comisar. Da, da, aici.

În cîteva clipe, Lebel fu în fața ușii de la loja portăresei. Deoarece ușa era încuiată, Lebel sparse geamul și deschise ușa, trăgînd zăvorul care comanda broasca. Deschizînd apoi ușa încăperii de alături, Valrémy putu să vadă trupul portăresei, care nu se trezise încă din leșin. Soldatul înțelese abia atunci că comisarul nu glumea.

— La ultimul etaj! strigă Lebel, năpustindu-se pe scară.

Șeful statului se opri în fața primului dintre foștii combatanți ai Rezistenței, ascultînd cuvintele prin care ministrul îi expunea statele de serviciu ale celui ce urma să fie decorat. În timp ce muzica Gărzii republicane intona în surdină „Marșul loren", generalul, puțin aplecat înainte, prindea medalia pe pieptul combatantului.

La o sută treizeci de metri depărtare, „Șacal" ținea bine arma, cu ochiul lipit de lunetă. El distingea limpede viziera cascheței, ochii, tîmpla încărunțită a președintelui. Încet, fără să se grăbească, „Șacal" apăsă pe trăgaci.

Dar, exact în aceeași clipă, șeful statului se aplecă brusc pentru a-l felicita pe primul fost combatant pe care-l decorase. Ulterior s-a putut stabili că glonțul trecuse pe la aproximativ o jumătate de centimetru de ceafa generalului. Nimeni din cei de față nu auzise șuieratul glonțului, care intrase în asfaltul înmuiat de soare.

Cu capul sus, cu pasul măsurat, șeful statului se apropie de al doilea veteran, în timp ce „Șacal" introducea al doilea cartuș în armă.

Claude Lebel ajunse gîfîind pe palierul de la etajul al șaselea. Pe coridorul strîmt se aflau două uși în partea fațadei imobilului. El le privi nehotărît, cîteva secunde, dar, auzind un zgomot ușor în spatele uneia din ele, făcu semn C.R.S.-istului să tragă în broasca ușii. Bine fixat pe picioarele sale, puțin

depărtate, soldatul îndreptă țeava automatului spre broasca ușii și trase. Țăndări de lemn și metal săriră în toate părțile și, prin ușa deschisă, Valrémy pătrunse în cameră. El recunoscu figura bătrînului invalid, care însă acum avea două picioare și părea a fi în toate puterile, cu mîinile musculoase fixate pe armă. Acesta nu-i lăsă însă timp să reacționeze. Ecoul rafalei care aruncase în aer broasca ușii nu se stinsese încă, cînd „Șacal" pivotă brusc, întorcînd arma spre Valrémy. Soldatul nu-și dădu seama că fusese împușcat, deoarece surdina funcționa perfect. Glonțul atinse sternul și explodă. Soldatul se prăbuși ca un copac trăsnit.

Din pragul ușii, Lebel îl privea fix în ochi pe asasin.

— „Șacal", murmură el.

Cu gesturi febrile, „Șacal" acționă levierul chiulasei și Lebel văzu tubul strălucitor al cartușului țîșnind din armă. Apoi asasinul luă ceva de pe masă și, cu ochii fixați asupra lui Lebel, încercă să introducă cartușul în armă.

„O să mă omoare", se gîndi Lebel într-o fracțiune de secundă. Se smulse însă din fascinația care-l paraliza și, aplecîndu-se brusc, luă de jos automatul lui Valrémy. În clipa în care Lebel auzi țăcănitul chiulasei acționate de „Șacal", apăsă pe trăgaciul M.A.T.-ului 49. Prin fereastra deschisă, ecoul rafalei se propagă pînă în piață. Mai tîrziu se explică ziariștilor că zgomotul provenise de la o motocicletă fără țeavă de eșapament, pusă în funcțiune undeva în apropierea gării Montparnasse.

Fanfara începea în acest timp un nou marș.

Redactor : cpt. GHEORGHE VARGA
Corector : serg.-maj. COSTEL CRIŞAN

Comanda nr. II/S/502.066 Dat la culeș : 15.06.1973
R. M. nr. 6138/1973 Bun de tipar : 20.11.1973
Lucrarea conține 146 pagini.